

மறைந்தருக்கும் உண்மைகள்

26-09-2015

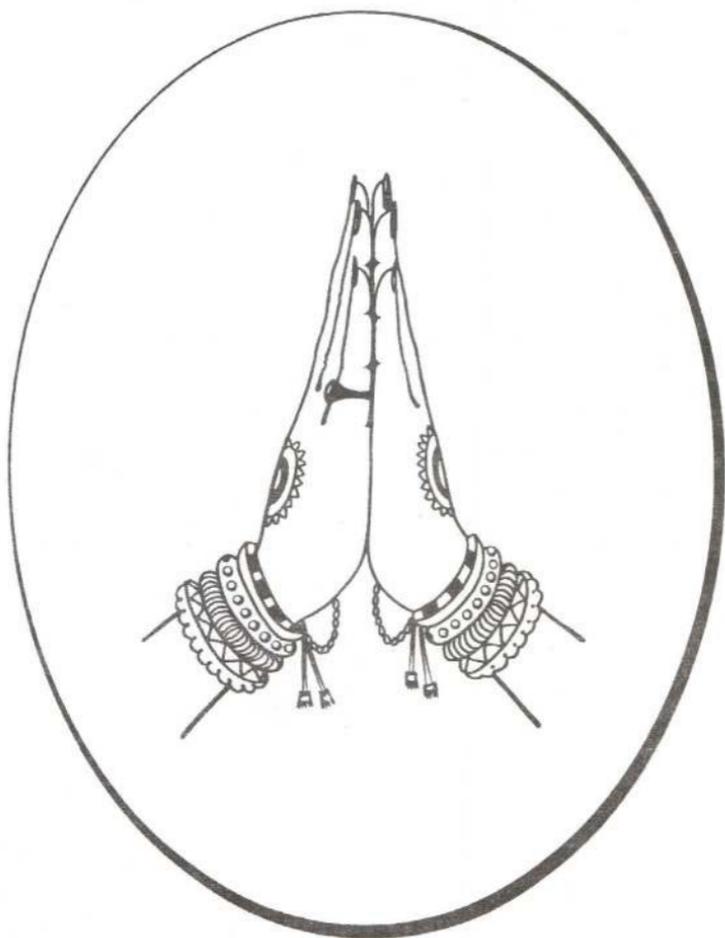

மறைந்திருக்கும் உண்மைகள்

26-09-2015

சமர்ப்பணம்

தோற்றம்

08-11-1926

மறைவு

05-10-2014

அமரர்

கனகரத்தினம் சந்திரசேகரி

ஓம் சாந்தி

முன்னுரை

ஓம்சாந்தி என்று கூறுவதன் கருத்து ஓம் என்றால் ஆத்மா. சாந்தி என்றால் அமைதி. நான் ஒரு அமைதியான ஆத்மா என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

எங்கள் சரீரத்தந்தையின் அறிவுறுத்தலுடன் அவரது வழிகாட்டலின் அடிப்படையில் சிறுவயதில் இருந்தே பக்தி செய்து வந்தேன். கோயில்கள் எல்லாம் சென்று வழிபடுவது, திருமுறைகள் ஒதுவது புராணம் படிப்பது, சொற்பொழி வாற்றுவது, விரதங்கள் அனுட்டிப்பது உபவாசம் இருப்பது போன்ற பக்திமார்க்கச் சம்பிரதாய முறைப்படி கடைப் பிடித்து வந்தேன். என்னை அறியாமலே கடவுளைத் தேடினேன். கடவுளும் என்னைத் தேடி இருக்கிறார். என்பது இந்த ஞான மார்க்கத்துக்கு வந்த பின் உணரக் கூடியதாக இருக்கிறது. விழாத்தியடி வைரவருக்கு ஒவ்வொரு மாதம் பிறப்புக்கும் பொங்கிப் படைத்து வழிபட்டுத்தான் பாட சாலைக்குச் செல்வது வழக்கம். எங்கள் வீட்டு வளவில் ஒரு அம்மனை வைத்து பொங்கல் பூசை செய்து வழிபட்டு வந்தோம். பக்கத்தில் உள்ள செகராசசேகரப்பிள்ளையார் கோவிலில் பஞ்சபுராணம் பாடும் போது “அப்பன் நீ அம்மை நீ” என்று தொடங்கி துணையாய் என் நெஞ்சம் துறப்பிப்பாய் நீ” என்று மனம் உருகிப்பாடும் போது கண்ணீர் கூட வரும். பிள்ளையார் ஞானகாரகன் அல்லவா? அவர்தான் இந்த ஞானப்பாதையைக் காட்டி வைத்தார் என்றால் மிகையாகாது.

18 வயதில் திருநெல்வேலி சைவ ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் 2 வருடங்கள் ஆசிரிய பயிற்சி பெற்று 20

வயதில் ஆசிரியராக கற்பிக்க ஆரம்பித்தேன். இவ்வாறு பக்தி செய்து வந்த எனக்கு 50 வயதில் கடவுளைப் பற்றி ஒரு தேடுதல் ஏற்பட்டது. இதற்குமேல் கடவுளை அறிவதற்கு ஒன்றும் இல்லையா? என்ற ஒரு கேள்வி எழுந்தது. தேடினேன் சாதுசந்நியாசிகள் பெரியோர்கள் எல்லோரையும் நாடினேன். 60 வது வயதில் உறவினர் ஒருவரின் உதவியுடன் உலக ஆன்மீக பல்கலைக்கழகம் லண்டன் ஸ்தாபகரான மூத்த சகோதரி ஜானகி அவர்களின் அறிமுகம் கிடைத்தது. தெகிவளை இராஜயோக நிலையத்தில் அவரை சந்திக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. அவரிடம் பெற்ற திருஷ்டி (அன்புப் பார்வை) தான் எனக்கு உண்மைப் பொருளை நான் தேடியதை உணர்த்தியது. இதுவே நயனதீட்சை என்று சைவசித்தாந்தம் கூறுகிறது. 1996ம் ஆண்டு தை மாதம் இந்த ஆன்மீக கல்வியில் இணைந்து கொண்டேன். இன்றுவரை கற்றுக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

7 நாட்கள் இந்தப் பாட நெறியைக் கற்க வேண்டும் என்று கூறினார்கள். கற்க ஆரம்பித்தேன். 1ம் பாடம் கடவுள் என்னைப் பற்றிக் கூறுகிறார். (அதாவது ஆன்மா பற்றியது) 2ம் பாடம் கடவுளைப் பற்றியது. அதாவது தன்னைப் பற்றிக் கூறுகிறார், 3ம் பாடம் கர்ம வினைகள் பற்றியது, 4ம் பாடம் உலக நாடகச் சக்கரம் பற்றியது. ஆதாவது எவ்வாறு இருந்தோம்? எவ்வாறு இருக்கின்றோம்? எவ்வாறு இருப்போம் என்ற முக்காலங்கள் பற்றிய ஞானம். 5ம் பாடம் மனிதகுல விருட்சம் எவ்வாறு விரிவடைந்தது என்பது பற்றிய ஞானம், 6ம் பாடம் இராஜயோக தியானமும் அதன் பலனான நற்குணங்கள் சக்திகள் பற்றிய ஞானம். 7ம் பாடம் இராஜயோக தியானம் ஆரம்பித்த வரலாறும் கற்பிக்கப்பட்டது.

இந்த ஆன்மீகக் கல்வியை கற்கும் போது இதுவரை கற்ற சமயத்தின் உட்கருத்தும் ஞான விளக்கங்களும் விளங்கி அறிந்து மட்டில்லா மகிழ்ச்சி அடைகிறேன் கீதை உப தேசத்தை கருவிகள் ஊடாக பரமாத்மா பரமதந்தை சதாசிவனே கற்பிக்கிறார். என்பதை உணரவும், அவரைத் தவிர வேறு எவராலும் இந்த ஞானத்தைக் கற்பிக்க முடியாது என்பதை

“ஆரறிவார் எல்லாம் அகன்ற நெறியறியும்
பேரறிவான் வாராதபின்”

என்று உமாபதி சிவாச்சாரியார் கூறுகிறார். இப்பாட நெறியைக் கற்கும் போது என்னைக் கற்பித்த வித்துவான்கள் குறிப்பாக பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்களிடம் இலக்கியம் நயத்துடன் கற்றது போன்ற உணர்வு ஏற்படுகிறது. அந்த வகையில் இந்த ஆன்மீகக் கல்வியை அறிந்து தெரிந்து, உணர்ந்து, அனுபவித்து இரசித்துக் கற்றுக் கொண்டிருக்கின்றேன் என்பதை மனப்பூர்வமாக உங்கள் முன்வைக்க விரும்புகின்றேன்.

“நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ் வையகம்” என்று கூறியபடி நீங்களும் இக்கட்டுரையை நன்றாகப் படித்து இதிலுள்ள கருத்துக்களை அறிந்து கடவுளை இனங்கண்டு அவருடன் ஒரு தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற உணர்வுடன் நான் என்பது ஆத்மா, இந்தச் சரீரம் நான் அல்ல என்று உணர்ந்து ஆத்மாவாகிய நான் அனுபவித்த விடயங்களில் சிலவற்றின் கருத்துக்களை இக்கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

“இந்தச் சரீரம் நமக்கு கிடைத்தது. நாம் இறைவனை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறும் பொருட்டேயாகும்” என்பது ஆறுமுக நாவலர் வாக்கு. நாம் எல்லோரும் தீவிரமான பக்தி செய்கின்றோம். பக்தியின் பலனான ஞானத்தைக் கொடுப்பதற்கு பரமாத்மா பரமதந்தை சதாசிவன் வந்து விட்டார். அவரிடம் நேரடியாக இந்த ஞானத்தைப் பெற்று அறிந்து உணர்ந்து அனுபவித்து உங்கள் எதிர்கால பாக்கியத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற தூய எண்ணத்துடனும் நம்பிக்கையுடனும் உங்கள் முன்வைக்கின்றேன். இதன் மூலம் என்னிடம் ஏற்பட்ட மாற்றத்தையும் உணர்கின்றேன்.

என்னை ஒரு கருவியாகப் பாவித்து மக்களின் பக்தியின் பலனைக் கொடுப்பதற்காக பக்தியில் சிறந்த மக்கள் எல்லோரும் கற்பதற்காக இணுவிலில் ஒரு இராஜயோக தியான நிலையத்தை திறந்த வைத்துள்ளார்.

இதன் மூலம் பக்தியின் பலனாலான ஞானத்தை எல்லோரும் பெற வேண்டும் என்று கடவுள் நினைவுடன் எனது தந்தையார் அமரர் நாராயணர் கந்தையா, கணவர் அமரர் கனகரத்தினம் சந்திரசேகரி, மகன் அமரர் சந்திரசேகரி முருகதாஸ் அவர்கள் நினைவாக இதனை சமர்ப்பணம் செய்கின்றேன்.

காலத்துக்குக் காலம் எழுதி வெளியிட்ட இக்கட்டுரைகளைக் கணவன் வாசித்து விட்டு இதனைப் புத்தகமாக எழுதினால் எல்லோரும் அறிந்து கொள்வார்கள் என்று கூறினார். அவர் விருப்பப் படியும் இதனை வெளியிடுவதற்கு இறை அருள் கூட்டியது என்பதையும் பணிவாகக் குறிப்பிடுகின்றேன்.

ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி

பராசக்தி சந்திரசேகரி,

கிளைப்பாறிய ஆசிரிய ஆலோசகர்

Om Shanthi

Message by:

Br. Ganesh,

Chairman,

Brahma Kumaris Raja Yoga centre,

55, Peters Lane, Dehiwela,

Sri Lanka.

Greetings of love and peace to everyone who are fortunate to receive these drops of wisdom from the Almighty TRUTH God Shiva. The gathering of Truth is very much appreciated only if one recognizes it with one's 3rd eye of knowledge.

Our world today is in deep darkness, its citizens asleep in the slumber of ignorance. Humanity tosses and turns between marvels of science and nightmares of poverty, hunger, disease and violence. The light of truth, the light of brotherly love, even the light of reason are so dim, they no longer illuminate the passage to the future.

Countless candles or depaks lit by millions of devotees of every religion and accompanied by faithful prayers have not dispelled the darkness of ignorance. Irreligiousness and unrighteousness are globally reaching a peak and faith has become blind and fear of greater darkness.

With the useful and thoughtful articles written and selected by an experienced and retired master teacher Ms. Parashakti about wisdom from hidden truths revealed by God Shiva, I am sure our readers of this book "Hidden Truth" will begin to have a better understanding of spiritual knowledge. We have been in the dark about our own spiritual nature, we have similarly been in the dark about God.

Devotees of all faiths have praised God as the Truth, the Living and the Blissful (Sat, Chit, Anand), the Ocean of Peace, Love, Merciful One, The Purifier and the All knowing.

Due to not having accurate knowledge of the truth, human beings have created many misconceptions and distorted the truth. Our most Ancient Raja Yoga of Bharat taught by the Supreme Father Himself comes to reveal the Truth when there is extreme irreligiousness and unrighteousness. God Shiva is Father of All souls in this world. With these few words of appreciation, I would like to thank the Almighty Supreme Father, Supreme Soul for giving us hope and light by these spiritual knowledge.

Om Shanti

தமிழாக்கம்

ஆசிச்செய்தி

சத்தியமே உருவான சர்வசக்திவான் பரம்பொருள் சிவபர மாத் மாவின் இந்த மெஞ்ஞானத் துளிகளை அடையப் பாக்கியம் பெற்ற அனைவருக்கும் முதற்கண் என் வணக்கத் தைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மெய்யறிவு எனும் 3 ஆம் கண்ணுடைய ஒருவரால் மட்டுமே சத்தங்கத்தின் மகிமையை உணர முடியும்.

இன்று உலகம் காரிருளில் மூழ்கியுள்ளது. மக்களனை வரும் அறியாமை எனும் உறக்கத்தில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். விஞ்ஞானத்தின் விந்தைகளின் மத்தியில் மானிடம் உழன்று கொண்டிருக்கின்றது. நோய், பசி, பிணி, பஞ்சம், பட்டினி வன்முறைகளால் மனிதர்கள் அலண்டு போயுள்ளனர். சத்தியம், சகோதரத்துவ பாசம், நீதி, நியாயம் என்ப வற்றின் வெளிச்சம் மங்கி எதிர்காலத்தின் பாதையே மறைந்து போயுள்ளது.

ஓய்வு பெற்றவரும் மிகவும் அனுபவசாலியுமான திருமதி பராசக்தி ஆசிரியை அவர்கள், பரம்பொருள் சிவனால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட மறைந்திருக்கும் மெஞ்ஞான உண்மைகள் பற்றிய அர்த்தமுள்ள ஆக்கங்களை சொந்தமாகத் தயாரித்தும் தெரிவு செய்தும் தொகுத்து வழங்கும் “மறைந்திருக்கும் உண்மைகள்” என்ற இந்நூல் வாசகர்களுக்கு ஆன்மீக அறிவைப் பற்றிய நல்ல விளக்கங்களை அளிக்கும் என நான் நம்புகிறேன். எமது இயல்பான ஆன்மீகத் தன்மை மற்றும் கடவுள் பற்றிய தெளிவின்றி நாம் இருளில் இருந்தோம்.

எல்லா மதத்தவர்களும் கடவுளை சத், சித், ஆனந் என சத்தியமே உருவானவர். உணர்வுள்ளவர். பேரானந்த மயமானவர். அன்புக் கடல், அமைதிக் கடல், கருணைக் கடல், அனைத்தும் அறிந்தவர், பாவத்தை நீக்குபவர் என்றே கூறுகின்றனர்.

மெஞ்ஞானத்தை முறையாக அறிந்திராமையால் மானிடம் சத்தியத்தினின்று பிறழ்ந்து பல தவறான கருத்துக்களை உருவாக்கி விட்டது. உலகில் அதர்மம் தழைத்தோங்கி நிற்கும் இந்நேரத்தில் பாரத்தின் புராதன இராஜ யோகத்தை போதித்த பரமதந்தை சிவன் சத்தியத்தை நிலைநாட்ட வந்துள்ளார். பரமாத்மா சிவன் அனைத்து உயிர்களினதும் தந்தையாவார். ஆன்மீக அறிவென்றும் நம்பிக்கையையும் ஒளியையும் அருளும் பரம்பொருள் பரமாத்மா சிவதந்தைக்கு நன்றி கூறிக்கொண்டு இவ்வொரு சில வார்த்தைகளுடன் நிறைவு செய்கிறேன்.

ஓம் சாந்தி!

பிரம்மாகுமார் சகோதரர் கணேஷ்,

தலைவர்,

இலங்கை பிரம்மாகுமாரிகள் இராஜயோக நிலையங்கள்

55, பீட்டர்ஸ் ஒழுங்கை

தெஹிவளை,

இலங்கை.

சகோதரர் சங்கர் வாழ்த்துச் செய்தி

இன்று மனிதன் அறிவியலில் வியக்கத்தக்க முன்னேற்றத்தை அடைந்து கொண்டே செல்கின்றான். அதனால் நாம் பாரம்பரியமாக செய்து வரும் ஆன்மிக வழிபாடுகள், பூஜைகள், தெய்வ அலங்காரங்கள், சடங்குகள் அனைத்தையும் அறிவியல் கண்டோட்டத்தில் பார்க்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். குறிப்பாக வளர்ந்து வரும் இளைய தலைமுறையினர் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு நம்மால் அறிவுபூர்வமான ஒரு விளக்கம் கொடுக்க முடியாமல் தவிக்கின்றோம். ஆதலால் நாம் அவர்களை கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தும் ஆன்மிக மற்றும் சமய வழிபாட்டு முறையில் நடப்பது என்பது இவர்களுக்கு பொருத்தமல்ல என்று விலகி நிற்கவே விரும்புகிறார்கள். ஆதலால் அவர்களுடைய வாழ்வில் வரும் பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ள முடியாமல் சூழலில் சிக்குண்டு தானும் அவதிப்பட்டு தன்னைச் சார்ந்தவர்களையும் துன்பத்துக்கு ஆளாக்கி வாழ்க்கையை துன்பம் நிறைந்ததாக வாழ்கின்றனர். சடங்குகளின் பின் உள்ள ஆன்மிக இரகசியம் தெரியாததனால் தான் ஆன்மாவில் மனத்தில் சக்தி இல்லாமல் ஆகிவிட்டது. ஒவ்வொரு சடங்குக்குப் பின்னும் ஓர் ஆன்மிகமான அறிவியல் உள்ளது. அதை நாம் புரிந்து உணர்ந்து பின் அதை வரும் தலைமுறைக்கு அறிவியல் விளக்க முறைகளைப் பயன்படுத்தினால் அவர்கள் அதை கண்டு அதிசயித்து அதை முழுமனத்துடன் கடைப்பிடித்து வாழ்க்கையில் வாழ ஆரம்பிப்பார்கள்.

பராசக்தி அம்மா அவர்கள் சிறுவயது முதலே மிகவும் தெய்வ பக்தியுடன் பல வழிபாடுகள் செய்து பின்னர் பள்ளி ஆசிரியராக இருந்து அனைத்து சமய நூல்களையும், முறையாக படித்து அதன் பின் ஆன்மிக இறைஞானத்தை பெற்று ஒரு பழுத்த ஆன்மிக பழமாகி, தாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என்ற வகையிலே மிக அழகாக, தெளிவாக, ஆன்மிகத்தின் பின் இருக்கும் அறிவியல் என்ன சடங்குகள் செய்வதன் ஆழ்ந்த ஆன்மிக இரகசியங்கள் என்ன என்பதை இந்தப் புத்தகத்தில் விளங்கப்படுத்தி உள்ளார். இது அனைத்து தர மக்களுக்கும் சென்றடைய வேண்டும் என்றும் அவர்களுடைய இந்த உயர்ந்த நோக்கம் நிறைவேறும் என்றும் மேலும் அவருடைய இந்த ஆன்மிகப் பணி தொடர்ந்தும் நடைபெறவேண்டும் என்றும் இறைவனின் நினைவிலே வாழ்த்துகின்றேன்.

சகோதரர் சங்கர்

இராஜே பாகப் பயிற்சியாளர் (தமிழ்)

பிரம்மகுமாரிகள் ஆன்மீக பல்கலைக்கழகம்,

லண்டன்

சைவ நெறியும் உலக அமைதியும்

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

சைவநெறி என்பது சிவசம்பந்தமான வழிகாட்டல்கள் ஆகும். இந்த 13 ஆவது ஆண்டு சைவமாநாட்டின் உயரிய இலக்கு மிகவும் உயர்ந்தது. இக்காலத்துக்கு ஏற்றபடி ஒரு உயர்ந்த இலக்கை மையமாக வைத்து இம்மகாநாட்டை நடாத்துவது சாலச்சிறந்தது. ஏனெனில் இக்காலகட்டத்தில் உலகில் எல்லாம் இருக்கின்றது. ஆனால் அமைதிதான் இல்லை. அமைதியைத் தாபிக்கப் பல வழிகளில் முயற்சிக் கிறார்கள். அமைதி கட்டாயமாகத் தாபிக்க வேண்டிய தேவை உள்ளது. அமைதி இருந்தால் தான் ஏனைய நற்குணங்கள் வந்து சேர வாய்ப்புண்டு. இந்தக் கருப்பொருளின் அடிப் படையில் சிந்திப்போம்.

சைவசமயம் சிவனை அடிப்படையாகக் கொண்டது. சமயம் என்பது தர்மம். ஆன்மாக்களாகிய நாம் பூமிக்கு வந்து பிறவி எடுத்தபோது அமைதி, அன்பு, சந்தோஷம், தூய்மை போன்ற நற்குணங்களும், சகல சக்திகளும் நிறைந்தர்களாக இருந்தோம். பின்பு பிறவிகள் எடுத்து வந்து, இப்போது நற்குணங்கள் சக்திகள் எல்லாம் இழந்த நிலையில் இருக்கின்றோம். இழந்த இவற்றை மீண்டும் பெற்றால் தான் உலகில் அமைதியைத் தாபிக்க முடியும். இவற்றை யாரிடம் பெறுவது? மனிதரால் இவற்றைத் தரமுடியுமா? கடவுளிடந்தான் இவற்றைப் பெற முடியும். அதுவும் நாங்கள் அதற்குரிய தகுதியுடன் இருந்தால் தான் பெற முடியும்.

ஆரம்பத்தில் ஆன்மாக்களாகிய நாம் பூமிக்கு வந்து பிறவி எடுத்தபோது சத்திய உலகில், அதாவது சுவர்க்கத்தில் தேவர்களாக சகல சௌபாக்கியங்களுடனும் பதினாறு கலைகளுடனும் தூய்மையாக சந்தோஷமாக, அன்பாக, அமைதியாக, ஆத்ம உணர்வுடன் வாழ்ந்தோம். பிறவிகள் எடுத்து வரும்போது அவை யாவும் குறைந்த நிலையில் துவாபர யுகத்திற்கு வந்தோம். அங்கு தங்களுக்கு ஒரு தேவை இருக்கிறது என்று உணர்ந்து அவற்றைப் பூர்த்தி செய்ய தமக்கு ஒரு ஆதாரம் தேவை என்று சிந்தித்தபோது கடவுளின் நினைவு சித்தத்துள் உதித்தது. அப்போது கடவுள் ஒளி வடிவானவர் என்று அவர்கள் சிந்தனையில் உதிக்க, முதலில் ஒளியை வழிபட்டு பின்னர் சிவலிங்கத்தை உருவாக்கி வைத்து வழி பாடு செய்யத் தொடங்கினோம். சிவவழிபாடு ஆரம்பமாகியது. கலப்படமில்லாத பக்தி செய்தோம். பின்பு சமயஸ்தாபகர்கள் வந்து தங்கள் தங்கள் சமயத்தைத் தாபித்தனர். மக்கள் எல்லாம் அந்தந்த சமயங்களின் வழிகாட்டல்களை பின்பற்றி வாழ்ந்தனர்.

சைவசமயப் பெரியோர்கள் கடவுள் அருள் பெற்றவர்கள். அருளாளர்கள் தோன்றி கடவுளுடன் தொடர்பு கொண்டு கடவுளின் சித்தப்படி அவர்கள் காட்டிய வழிகாட்டல்களைப் பின்பற்றி சைவநெறிநின்று அமைதியாக வாழ்ந்தனர். உலகப் பொதுமறை எனப் போற்றப்படும் திருக்குறள் மக்கள் வாழ்வதற்கேற்ற வழியைக்காட்டியது. திருமூலர் திருமந்திரம், தேவாரம், திருவாசகம், சைவ சித்தாந்தம் பின்னர் ஒளவையாரபால்கள் போன்றன சைவ நெறியில் அமைதியாகவாழ வழி வகுத்தன.

பின்பு காலம் செல்லச் செல்ல மக்களிடையே அமைதி குன்றியது. சந்தோஷம் இழந்து அன்பில்லாத வாழ்க்கை, கவலை, துன்பத்துடனும் சமயங்களின் போட்டியின் மத்தியிலும் இருந்த போதும் மேற்குறிப்பிட்ட பெரியோர்கள் கடவுளின் வழிகாட்டலுக்கு ஏற்ப சைவ நெறி நின்று மக்களை நெறிப்படுத்தினர். சைவசமயக் குரவர்கள், சந்தானகுரவர் போன்றோர் தாமும் வாழ்ந்து மக்கள் துயர் தீர கடவுள் அருளால் பல அற்புதங்களைச் செய்து, அவர்களது துன்பம், கஷ்டங்களைத் தீர்த்து சைவ நெறியில் வாழ்வை வளப் படுத்தினர்.

மூன்று வயதில் தேவாரம் பாடிய திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் “வாழ்க அந்தணர் என்று தொடங்கி வையகமும் துயர்தீர்க்கவே” என்று பாடினார். “கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும் நற்றுணையாவது நமச்சிவாயவே” என்றார் திருநாவுக்கரசு நாயனார். கல்லோடு கட்டிக் கடலில் போட்ட அளவு துன்பம் எல்லோருக்கும் உண்டு. அதுபோன்ற துன்பத்தில் துணையாக இருப்பது நமச்சிவாயவே என்று நெறிப்படுத்தினார்.

“சிவ சிவ என்றிடத் தீவினை மாளும்” என்று தொடங்கி, “சிவ சிவ என்றிடத் தேவரும் ஆவர்” என்றார் திருமூலர்.

“தனக்குவமை இல்லாதான் தாள் சேர்ந்தாற் கல்லல் மனக்கவலை மாற்றல் அரிது”

என்றும்

“பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார் இறைவன் அடிசேரா தார்”

என்றும் கூறுகிறார் திருவள்ளுவர்.

அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்
இழுக்கா இயன்றது அறம்”

என்று அறவழியைக் காட்டி நின்றார்.

சிவாயநம என்று சிந்தித்து இருப்போர்க்கு
அபாயம் ஒரு நாளும் இல்லை - உபாயம்
இதுவே மதியாகும் அல்லாத எல்லாம்
விதியே மதியாவி விடும்

என்றார் ஔவையார்.

சைவநெறியை இன்றுவரை ஓரளவு சாது சந்நியாசிகள்,
குருமார்கள், பாதுகாத்து வருகின்றனர். இருந்தும் இது
கலியுகம் ஆதலால் மக்கள் இன்று தமோபிரதான் நிலையை
அடைந்து விட்டனர். அதாவது கீழ்நிலை அடைந்து
விட்டனர். அன்பில்லாத வாழ்க்கை, அமைதி, சந்தோஷம்
இல்லாத தற்காலிக சந்தோஷம் அமைதியுடன் வாழ்ந்து
வருகின்றனர். இதற்கு காரணம் உலகில் எல்லாம் சக்தி இழந்து
நிற்கின்றன.

உலகின் இயக்கத்துக்கு சக்திகள் தேவை பிரதான
சக்திகளாவன”

1. இயற்கை சக்தி,
2. தர்மத்தின் சக்தி
3. ஆளும் சக்தி
4. விஞ்ஞானத்தின் சக்தி அதாவது அறிவியற் சக்தி
5. ஆன்மீக சக்தி

1) இயற்கை சக்தி

சந்திர, சூரியர் பஞ்சதத்துவங்கள், தாவரங்கள் போன்றன ஆதிகாலத்தில் இயற்கையின் அடிப்படையில் இயற்கையைப் பாதுகாத்து அவற்றின் உதவியுடன் மக்கள் அமைதியாக, சந்தோஷமாக, அன்பாக வாழ்க்கை நடத்தினர். சூரியன் ஒளியையும் சக்தியையும் தருகின்றான். மழையைத் தருகின்ற படியால் தாவரங்கள், உணவுப் பொருட்கள், ஆரோக்கியம் எல்லாம் பெற்று வாழ்ந்த படியால் சூரியனைத் தெய்வமாக வழிபட்டனர். அதன் அடிப்படையிலேதான் தைப்பொங்கல் விழாவை சூரியனுக்கு நன்றிசெலுத்தி கொண்டாடுகின்றோம். கிணறு தோண்டி, முதல் நீர் எடுத்து கடவுளுக்கு அர்ப்பணித்து அதற்கு மரியாதை கொடுத்து வழிபட்டனர். தாவரங்களை பாதுகாத்து அவற்றால் பல வித பலன்களையும், சுத்தகாற்று நிழல் போன்றவற்றையும் பெற்று சுகவாழ்வு வாழ்ந்தனர். இவ்வாறு இயற்கையை வழிபட்டு சரியாக அவற்றை பேணிப்பாதுகாத்து வளர்ந்தபடியால் அவையும் மனிதனுக்கு ஒத்திசைந்து நல்ல பலனைக் கொடுத்தன. மனித வாழ்க்கையும் வளப்படுத்தப்பட்டது.

இப்போது கலியுகம் நடைபெறுவதால் மனிதனுடைய வாழ்க்கை முறையில் விகாரங்கள் தலைதூக்கி நிற்பதால் மனிதன் சரியாக வாழ முடியவில்லை. அந்த அதிர்வலைகள் சூழலில் பரவி பஞ்சபூதங்கள் இயற்கை எல்லாம் கீழ்நிலை அடைந்து விட்டன. அதாவது தமோபிரதான் நிலை அடைந்து விட்டன. அவை அகோரம் கொண்டு விட்டன. அதன் அடையாளமாகவே இப்போது உலகில் நடக்கும் பூகம்பம், வெள்ளப்பெருக்கு, தீ விபத்துக்கள், சூறாவளி

போன்றன நடைபெறுகின்றன. தாவரங்கள் அழிக்கப்படுகின்றன. எனவே இயற்கை சக்தி இழந்து விட்டது. உலகமே நச்சுப் பொய்கை ஆகிவிட்டது.

2) தர்மத்தின் சக்தி

தர்மம் என்பது சமயம். சமயங்கள் கடவுளை வழிபடுகின்ற பெரியோர்கள் காட்டிய வழிப்படி கடவுளுக்குப் பயந்து கடவுள் சிந்தனையுடன் அமைதியாக சந்தோஷமாக அன்பாக நல்வாழ்வு வாழ்ந்தனர். இன்று மனிதனின் விகாரங்கள் தலை தூக்கி நிற்பதால் தர்மத்தின் சக்தியும் செயலிழந்து விட்டது. தாங்கள் நினைத்த படி நடக்கின்றனர்.

3) ஆளும் சக்தி

ஆளும் சக்தியை எடுத்துக் கொண்டால் முன் காலத்தில் மனுநீதிகண்டசோழன், அரிச்சந்திரன் போன்ற அரசர்கள் நீதியோடு வாழ்ந்து கடவுளுக்குப் பயந்து அரசாட்சி செய்தனர். மாணிக்கவாசகர் சுவாமிகளின் காலத்தில் வைகை ஆறு பெருக்கெடுத்துபோது அரிமர்த்தன பாண்டியன் அரச சபையைக் கூட்டி, சோமசுந்தரக் கடவுளுக்கு யாம் செய்த பூசையில் குறை உண்டோ என்று கேட்டான்.

“நீதியாம் தவத்தின் மிக்கார் நெஞ்சகம் புழுங்க மண்ணில்
தீதுயாம் செய்ததுண்டோ செப்புமின் அமைச்சர்”
என்றார்.

மணிவாசகரைத் தண்டித்தது என்று அறிந்து அவரை விடுதலை செய்ய வைகையாறு பெருக்கு நின்றது இப்படியான அரசாட்சி இப்போது உண்டா? ஆளும் சக்தி செயலிழந்து விட்டது.

4) விஞ்ஞானத்தின் சக்தி

மனிதர்கள் அறிவியல் சம்பந்தமான விவேகத்தினால் பல கண்டுபிடிப்புக்களைக் கண்டுபிடித்து அதன் மூலம் பல ஆக்கபூர்வமான செயல்களைச் செய்தனர். நல்ல பலனைப் பெற்று நல்ல படி வாழ்ந்தனர். விஞ்ஞானமும் இப்போது அழிவுப்பாதையில் செல்வதால் அதுவும் சக்தி இழந்து விட்டது.

5) ஆன்மிக சக்தி

ஆன்மிக சக்தி என்பது ஆத்மாக்கள் பரமாத்மாவுடன் ஒரு தொடர்பை ஏற்படுத்தி அதனால் ஏற்பட்ட பலன்களின் அநுபவத்தினால் மனோசக்தி ஏற்படுகிறது. அதுவே ஆன்மிக சக்தி ஆகும் என கடவுள் கூறுகிறார். சமய வழிகாட்டல்கள் பெற்ற பெரியோர்கள் தங்கள் ஆன்மீக சக்தியினால் பல அற்புதங்களைச் செய்து, செயற்கரிய காரியங்களை செய்து சைவ நெறியில் நின்று உலகில் அமைதியை நிலை நாட்டினர். இந்த ஆன்மீக சக்தியினால் தான் இழந்த சக்திகளைக் கட்டியெழுப்பி முன்பிருந்த நிலைக்கு கொண்டு வர முடியும். அதற்கு ஒவ்வொரு தனிமனிதனின் சிந்தனையிலும் மாற்றம் ஏற்பட்டு இந்தச் சரீரம் நான் அல்ல நான் ஒரு ஆத்மா என்ற நினைவுடன் பரமாத்மாவுடன் ஒரு சந்திப்பை ஏற்படுத்தி மனோசக்தியை பெற்று ஒரு நல்ல மனிதனாக வந்து அதனால் பல அநுபவங்களை அநுபவித்து அந்த மனோசக்தி மூலம் ஆன்மீக சக்தியை பெற்றால் தனிமனிதனின் மாற்றம் ஏற்பட்டு அது உலக மாற்றத்தைக் கொண்டு வரும். அப்போதுதான் உலகில் அமைதி தாபிக்கப்படும்.

உலகில் அமைதி நிலவ, அமைதியாக சந்தோஷமாக அன்பாக வாழலாம். அவ்வாறான நிலைவரத்தான் போகிறது. அது சுவர்க்க வாழ்வாகும்.

“மெய்யாம் உழவைச் செய்து விருப்பெனும் வித்தை வித்தி பொய்மையாம் களையை வாங்கி பொறை எனும் நீரைப் பாய்ச்சி தம்மையும் நோக்கிக் கண்டு தகவெனும் வேலி யிட்டு செம்மையில் நிற்பாராகில் சிவகதி விளையுமன்றோ”

இப்பாடலின் மூலம் பொதுவாழ்வை சைவ நெறியில் நின்று மாற்றி அமைத்து தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி என்று புகழ் பாடிய நாம் செய்த பக்தியின் பலனாக இறைவன் ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார். ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள் எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் தந்தையான பரமாத்மாவோடு தொடர்பை ஏற்படுத்தி பகைகளைத் தீர்த்து முக்தி ஜீவன் முக்தி பெற்று பெருவாழ்வு வாழுவோமாக.

ஓம் சாந்தி

பக்தியும் புகத்தறிவும்

பக்தி என்றால் கடவுளின் புகழைப் பாடுவதும் அவரிடம் வேண்டுவதும் ஆகும். மனிதன் எப்போது துன்பத்தை அனுபவிக்கத் தொடங்கினானோ அப்போது தான் கடவுளைத் தேட ஆரம்பித்தான். அதன் அடிப்படையில் தான் துவாபர யுகத்தில் கலப்படமில்லாத சிவ வழிபாடு ஆரம்பமாகியது. தொடர்ந்து தேவதேவியர் வழிபாடு இடம் பெற்று மதகுருமார் மகாத்மாக்கள் வழிபாடும் பின் பஞ்ச தத்துவ வழிபாடும் இயற்கை வழிபாடும் இப்போது மனிதரையும் பறவைகள் மிருகங்களையும் வழிபடுகின்றனர். இவ்வாறு பக்தி மார்க்கம் விரிவடைந்து அதன் தரமும் குறைவடைந்து விட்டது. இதன் காரணத்தினால்தான் பல சமய வழிபாட்டில் கூட மக்கள் சரி பிழை தெரியாது தடுமாறுகின்றனர். கடவுளை காண முயற்சிக்கிறார்கள். எவராலும் கண்டு கொள்ள முடியவில்லை.

உலக நாடக சக்கரம் நான்கு யுகங்களாக வகுக்கப் பட்டுள்ளது. முதலாவது தங்க யுகம் என அழைக்கப்படும் சத்திய யுகம். இரண்டாவதாக உள்ளது வெள்ளி யுகமாகிய திரேதா யுகம். அடுத்து வருவது துவாபர யுகமாகிய செப்பு யுகமாகும். இறுதியில் வருவது இப்போது நடக்கும் கலியுகமாகும். இது இரும்பு யுகம் எனப்படும். ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள் உலக நாடக மேடையில் ஆத்மா உலகிலிருந்து தூய்மையான ஆத்மாவாக வந்து சத்திய உலகில் முதல் பிறப்பெடுத்து எங்கள் பாகத்தை நடிக்கிறோம். சத்திய திரேதா யுகம் சுவர்க்கமாகும். அங்கே நான் ஒரு ஆத்மா. இந்தச் சரீரம் தான் நான் என்ற உணர்வு வரும்போது ஐந்து விகாரங்கள்

தலை தூக்கத் தொடங்குகின்றன. அங்கே பயம் ஏற்படுகிறது. எங்களுக்கு ஒரு தேவை இருக்கிறது. அந்தத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய ஒரு ஆதாரம் தேவை என்று சிந்திக்கும்போது கடவுளின் நினைவு வரவே கடவுள் ஒளி வடிவானவர் என்ற ரூபத்தில் ஒளியை வழிபட்டனர். பின்பு சிவலிங்கத்தை அமைத்து கோயில்கள் கட்டி அபிஷேகம் பூஜை செய்து வழிபட ஆரம்பித்தனர். அதுவே பக்தி மார்க்கம் எனப்படுகிறது. இங்கே ரிஷிகள் முனிவர்கள் கடவுள் நினைவுடன் வேதம் ஆகமங்களை வகுத்தனர். இக்காலத்தில் புராணங்கள், இதிகாசங்கள், திருமுறைகள், அடியார்களின் சாத்திரங்களைக் கூறும் பெரிய புராணம் போன்றன ஆக்கப்பட்டு அவை மக்களை பக்தி செய்து நல்ல வழியில் வாழ வழி வகுத்தன. பின்பு காலம் செல்லச் செல்ல பல தெய்வ வழிபாடுகள் மற்றும் இயற்கை பஞ்ச பூத வழிபாடுகளும் ஆரம்பமாகின. தொடர்ந்து பிறவி எடுத்து எடுத்து இப்போது கலியுகத்தை வந்தடைந்துள்ளோம். கலியுகத்தின் மோசமான நிலைமை நாமெல்லாரும் அறிந்ததே.

கடவுளை அடைவதற்கான வழிகள் நான்கு என்றும் அவை சைவ நாற்பாதங்கள் என்றும் சைவசித்தாந்தம் கூறுகிறது. அவையாவன சரியை, கிரியை, ஞானம், யோகம் ஆகும். சரியை, கிரியை, பக்தி மார்க்கத்திற்குரியவை. ஞானம், யோகம் ஞான மார்க்கத்திற்கு உரியவை. கடவுள் வெகு தொலைவில் இருக்கிறார். அவரை சுலபமாக அணுக முடியாது என்று நினைத்து பயபக்தியோடு வழிபட்டு கேட்ட வற்றைப் பெற்று ஓரளவு சந்தோசமாக வாழ்ந்தோம். பக்தியில் நாம் செய்யும் வழிபாடுகள் கிரியைகள், சம்பிரதாயங்கள், விழாக்கள், பண்டிகைகள் எல்லாம் ஏன் இப்படி செய்கிறீர்கள் என்று கேட்டால் தொன்றுதொட்டு இவ்வாறு செய்து

வருகிறோம் என்று பயபக்தியுடன் சொல்வார்கள். ஞான மில்லாததால் பயம் ஏற்படுகிறது. இந்த விஞ்ஞான உலகில் பிறந்து வளரும் இளஞ்சந்ததியினர் ஏன் இவ்வாறு செய்கிறீர்கள் என்று கேட்டால் அவர்களுக்கு நம்பத் தகுந்த முறையில் விளக்கம் கொடுக்க வேண்டியது பெற்றோர், பெரியோர்களாகிய எங்கள் கடமையாகும். பக்தியில் செய்யப்படும் வழிபாடு, செய்முறை, சம்பிரதாயங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் ஞானக்கருத்து உண்டு. பக்தியின் முழுநோக்கத்தையும் புரிந்து கொண்டு விளங்கப்படுத்த வேண்டும்.

முதலாவதாக கோயில்களிலும் மற்றும் எல்லாவிதமான காரியங்கள் செய்யும்போதும் தேங்காய் உடைத்து ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. அதன் ஞானக்கருத்து என்னவென்றால் தேங்காயின் வெளிப்பக்கமாக உள்ள மட்டை தும்புகள் என்பன எங்கள் சரீரத்துடன் தொடர்பான உறவுகள் உடமைகள் போன்றன. அதனுள்ளேயிருக்கும் சிரட்டை எனும் கடினமான பகுதி சரீர உணர்வாகும். உள்ளேயிருக்கும் இனிமையான இளநீர் ஆன்மாவிலுள்ள தூய மனமாகும். வெண்மை நிறமான தேங்காய் பருப்பு மனதை வழிநடத்தும் தூய தெய்வீகப் புத்தியாகும். ஆத்மாவின் தொடர்பிலுள்ள உறவுகள், உடமைகள், சரீரப்பற்று எல்லாவற்றையும் நீக்கி தூய இனிமையான மனதையும் தூய தெய்வீகப் புத்தியையும் கடவுளிற்கு அர்ப்பணிப்பதான பாவனையில், பக்தி சிரத்தையுடன் தேங்காயை உடைக்கும்போது சரீர உணர்வை நீக்க வேண்டும். அப்போதுதான் தன்னை உணர்ந்து, பரமாத்மா சிவனை புரிந்துகொள்ள முடியும்.

அடுத்து அர்ச்சனைப் பொருட்களைக் கொண்டு சென்று வழிபடும் ஞானக்கருத்து என்னவென்றால், வெற்றிலை எங்கள் தூய இதயத்தைக் குறிக்கும்; பாக்கு

பற்றற்று வைராக்கியத்துடன் வாழ்வது என்பதாகும். கனிந்த பழங்கள் இறைவன் நமக்கும் வழங்கும் பேறுகளைக் குறிக்கும். மலர்கள் நறுமணம் மிக்கவை, அழகானவை. மற்றவர்களைக் கவரக்கூடியவை. கடவுளையும் கவரக்கூடியவை. எங்களை மலர்களாக்கி அர்ப்பணிக்க வேண்டும். முட்களை நீக்குவது போல் எங்களிலுள்ள காமம், கோபம், பற்று, பேராசை, அகங்காரம் என்ற விகாரங்களையும் வேண்டாத பழக்கங்களையும் நீக்கி அன்பு, அமைதி, சந்தோசம், பணிவு, திருப்தி போன்ற சர்வ சக்திகளும் நிறைந்த பலவிதமான நறுமணங்களை வீசும் அழகான மலராகி தூய உள்ளத்தை கடவுளிடம் அர்ப்பணிக்க வேண்டும்.

வெள்ளை நிறப் பூவுமல்ல வேறெந்த மலருமல்ல

உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது - என்று விபுலானந்த அடிகள் கூறுகிறார்.

தூய மலர் போன்ற இதயத்தையே கடவுள் விரும்புகிறார்.

மேலும் கோயில்களில் யாகம் வளர்த்து தெய்வங்களுக்கு அபிஷேகம், அலங்காரம் செய்து பஞ்சாராத்தி காட்டும் காட்டும்போது பக்தர்கள் எல்லாம் பக்தி பரவசமாகி பஜனைகள், பிரார்த்தனைகள் செய்து வழிபடுவர். யாகம் வளர்க்கும்போது குருக்கள்மார் ஓம குண்டத்தில் தீ வளர்த்து அதில் பலவிதமான சுள்ளி வகை, இலைவகை, தானியங்கள், அபிஷேக திரவியங்கள் இட்டு மந்திர உச்சாடனங்கள் சொல்லி தெய்வங்களுக்கு அர்ப்பணிப்பர். அந்நேரத்தில் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பக்தர்கள் எவற்றை ஓமகுண்டத்தில் போட்டு வழிபட வேண்டுமென்றால் எங்களை ஆட்டிப் படைக்கும் ஆத்மாவில் உள்ள ஐந்து விகாரங்கள், வீணான எண்ணங்கள், பலவீனங்கள், இவற்றை கடவுளின் நினைவான

யோகத்தீயில் இட்டு அர்ப்பணிக்க வேண்டும். இறுதியில் போடப்படும் பூரணாகுதியில் எங்களிடம் கடைசிவரை இருக்கும் நான், எனது என்ற அகங்காரத்தை யோகத்தீயில் இட்டு அர்ப்பணிக்கிறோம் என்று கடவுளை ஆழ்ந்த அன்புடன் நினைக்கும்போதுதான் ஆத்மாவில் உள்ள அழுக்கு அகற்றப்படும். ஆத்மா தூய்மை ஆகும்.

அதைத் தொடர்ந்து அபிஷேகம் செய்வார்கள், பின் திரை மறைவில் அலங்காரம் செய்து திரை நீக்கி பஞ்சாராத்தி காட்டும்போது பக்தர்கள் எல்லோரும் பக்திப் பரவசமாக வழிபடுவர். அபிஷேகம், பக்தர்கள் எல்லோரும் பார்க்கக் கூடியதாகச் செய்யப்படும். அதன் அர்த்தம் என்னவென்றால், பலவிதமான அபிஷேகப் பொருட்களால் அபிஷேகம் செய்வர். பால், இளநீர், பஞ்சாமிர்தம், தேன், நெய், விபூதி, சந்தனம், குங்குமம் போன்ற மங்கள பொருட்கள் இவை ஒவ்வொன்றாக அபிஷேகம் செய்வர். ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு அர்த்தத்துடன் தான் செய்யப்படுகிறது. பால் வெண்மை நிறம், தூய்மையைக் குறிக்கும். இளநீர், பஞ்சாமிர்தம், தேன் போன்றவை இனிமையைக் குறிக்கும். இவ்வாறு திருப்தி, பணிவு, அன்பு, அமைதி, சந்தோஷம் போன்ற நற்குணங்களும், பொறுமை சக்தி, ஒத்துழைக்கும் சக்தி போன்ற சக்திகளும் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு அர்த்தத்துடன்தான் அபிஷேகம் செய்யப்படுகிறது. அதன் அர்த்தம் என்னவென்றால் அபிஷேகம் செய்யும்போது அவற்றை உணர்வதன் மூலம் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கும் பக்தர்கள் பக்தியின் உள் நோக்கத்தை உணர்ந்துகொண்டால் அதன் பலனைக் கூடுதலாகப் பெறலாம். இதுவே எல்லோரும் பார்க்கும்படி அபிஷேகம் செய்வதாகும்.

அலங்காரம் செய்யும்போது திரை மறைவில் செய்வார்கள். அதன் அர்த்தம் என்னவென்றால், ஆடை ஆபரங்களால் அலங்கரிப்பர். ஒவ்வொரு ஆபரணங்களும் ஒவ்வொரு நற்குணங்கள், சக்திகள் எல்லாற்றாலும் அலங்கரிப்பார். எங்கள் நினைவும் மறைமுகமானது. ஒருவரும் காண முடியாது. அவர் எங்களை அலங்கரிப்பதும் மறைமுகமானது. அதுவும் ஒருவரும் காண முடியாது. அதனால் தான் திரைபோட்டு அலங்கரிப்பார். பூரணமாக அலங்கரிக்கப்பட்ட பின் திரை நீக்கி பஞ்சாராத்தி காட்டுவது என்றால் அந்த ஆத்மதீபம் ஒளி விட்டுப் பிரகாசிக்கிறது என்பதை குறிக்கும். அலங்காரத்துக்கு ஏற்றபடி முகபாவனை, பார்வை, செயல்கள் எல்லாம் பக்தர்களை பரவசப்படுத்துவதுடன், தெய்வங்களில் உள்ள நற்குணங்கள், சக்திகள் எல்லாம் வெளித்தோன்றி பக்தர்களைக் கவரும் அந்த தெய்வீக ஒளி பக்தர்களைச் சென்றடையும். பஞ்சாராத்தி என்பது ஐந்து கிளைகளையுடைய ஒரு தீபம் ஆகும். எல்லோரிலும் உள்ள ஐந்து விகாரங்களையும் கடவுளின் நினைவு என்னும் யோகத்தீயால் அழிக்கிறோம் என்பதாகும்.

அடுத்து விழாக்கள், பண்டிகைகளின் கருத்துக்களைப் பார்ப்போம். நவராத்திரி விழா, கந்தசஷ்டி விழா, பிள்ளையார் கதை போன்றவற்றை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த விழாக்களில் அசுரர்கள், தேவர்களைத் துன்புறுத்தியதாகவும், தேவர்கள் கடவுளுடன் முறையிட்டபோது கடவுள் அம்மனைத் தோற்றுவித்து மகிடாசுரன் என்ற அசுரனை வதம் செய்ததாக நவராத்தி விழாவும், சூரன் தேவர்களை துன்புறுத்தியபோது முருகனை தோற்றுவித்து சூரனை வதம் செய்ததாக கந்தசஷ்டி விழாவும், கஜமுஹாசுரனை பிள்ளையார் வதம் செய்ததாக பிள்ளையார் கதை விழாவும் கொண்டாடப்படுகிறது.

இவ்வாறு தெய்வங்கள் அசுரர்களை அழித்து தேவர்களைக் காப்பாற்றியதாக புராண கதைகள் கூறுகின்றன. இதன் அடிப்படையிலேயே இவ்விழாக்களை தெய்வங்களை நினைத்து விரதம் இருந்து, உபவாசம் இருந்து பக்தர்கள் வழிபாடு செய்து தாம் நினைப்பவற்றைப் பெற்று ஓரளவு சந்தோஷமாக இருக்கின்றனர். இதன் ஞானக்கருத்து தேவர்களும் அசுரர்களும் ஒரே காலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் அல்ல. மனிதர்களில் நற்குணங்கள், நல்ல பழக்கவழக்கங்களான நல்ல தேவகுணங்கள் உள்ளவர்கள் தேவர்களும், விகாரங்கள், வேண்டாத பழக்கவழக்கங்களான அசுர குணம் உடையவர்கள் அசுரர்களும் ஆவர். “மனிதனும் தேவன் ஆகலாம்” என கூறப்படுகிறது. எங்களுக்குள்ளேயே தேவ குணமும் அசுர குணமும் உண்டு. இவ்விரண்டு குணங்களுக்கிடையே உள்ள போர் எங்களுக்குள்ளேயேதான் நடக்கிறது. அந்த அசுர குணங்களை அழித்து நல்ல குணங்களை எங்களுக்குள் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றுதான் கடவுளிடம் கேட்டு விரதம் இருந்து இந்த விழாக்களின்போது நாங்கள் வழிபட்டு, எங்கள் அசுர குணங்களை அழித்து நற்குணங்கள் நல்ல பழக்கவழக்கங்களை கடவுளிடம் பெற்று எங்களை நல்லவர்களாக மாற்றினால் மற்றவர்களும் பார்த்து மாறுவார்கள். உலகமே மாறிவிடும். தனிமனித மாற்றம். உலக மாற்றம் ஆகும். உலகமே தூய்மையாகி அமைதி, சந்தோஷம், அன்பு, திருப்தி போன்றவை கொண்ட ஒரு மேன்மையான உலகமாக மாறும். அதுவே சொர்க்கம் ஆகும். சொர்க்கத்தை கடவுள் ஸ்தாபிப்பதற்கு எல்லோரும் உதவியாளர்களாக ஆக வேண்டும்.

தீவிர பக்தியின் பலனால்தான் ஞானம் கிடைக்கும். கடவுள் தான் இந்த ஞானத்தைக் கொடுப்பார். ஞானத்தின் மூலம் கடவுளுடன் ஒரு இணைப்பை ஏற்படுத்தி அதாவது

யோகம் செய்து அவருடைய தொடர்பால் நாங்கள் நல்ல பேறுகளைப் பெற்று நல்வாழ்வு வாழ வேண்டும்.

இளஞ்சந்ததியினர் விளங்கக்கூடிய வகையில் பகுத்தறிந்து ஞானக் கருத்துகளை எடுத்து உரைத்து அவர்களும் தீவிர பக்தி செய்து கடவுளில் நம்பிக்கை வைத்து, பக்தியின் பலனைப் பெறுவதற்கு பெற்றோர், பெரியோர்கள் ஆகிய நாங்கள் வழிகாட்டி அவர்களையும் நல்ல பிரசைகளாக வாழ வழிசெய்ய வேண்டும் என்று எல்லாம் வல்ல இறைவன் நினைவுடன் நின்று வளர்ந்து வருகின்ற இளஞ்சந்ததியிருக்கு விளங்கக்கூடிய வகையில் இந்தக் கருத்துக்கள் சென்றடைய வேண்டுமென விரும்புகின்றேன்.

வணக்கம்

ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி

உலக நாடகமும் ஆன்மீக யாத்திரையும்

உலகம் ஒரு நாடகமேடை. நாமெல்லாம் அந்த மேடையில் நடிக்கும் நடிகர்கள் என்று ஷேக்ஸ்பியர் கூறியது யாவரும் அறிந்ததே. நாடகம் என்பது ஒரு கதையை ஒரு வரலாற்றை தயாரித்து அதற்குரிய பாத்திரங்களைத் தெரிவு செய்து நடிக்க பழக்கி ஒத்தகை பார்த்து பின் மேடை ஏற்றுவது அவரவர் தங்களுக்குரிய ஆடைகளை அணிந்து நடிப்பர்.

பார்வையாளர் உணர்ச்சிவசப்படக்கூடியதாகவே நாடகம் தயாரிக்கப்படும். நடிகர்களும் மற்றவர்களின் வரவேற்பைப் பெறக்கூடியதாகத் தான் நடிப்பர். நாடகம் மேடையில் நடிப்பது. யாத்திரை என்பது தமது வீட்டிலிருந்து ஓரிடத்திற்கு சென்று பார்க்க வேண்டிய இடங்களைப் பார்த்து விட்டு பின் வீட்டுக்குத் திரும்பி வருவது. வீட்டில் இருந்து செல்லும் போது தங்களுக்குரிய பொருட்களை எடுத்துச் சென்று அவர்களே அவற்றைப் பாவிப்பர். தங்கள் பிரயாணம் முடிந்ததும் வீடு திரும்புவர் கதிர்காம யாத்திரை இந்தியா யாத்திரை தல யாத்திரை என்று பலவாறு சொல்வார்கள்.

இங்கே கூறப் போகும் நாடகமும் யாத்திரையும் தனித்துவமானது. நாம் எல்லோரும் ஆத்மாக்கள். இந்த சரீரம் நாம் நடிப்பதற்கு கிடைத்த ஆடை. உலகமாகிய நாடக மேடையில் எங்களுக்குரிய சரீரமாகிய ஆடையை எடுத்துக் கொண்டு எங்களுக்குரிய வாழ்க்கையின் பாகத்தை நடிக்க வருகிறோம். குறிப்பிட்ட பாகம் முடிந்ததும் இன்னொரு ஆடையை தரித்துக் கொண்டு அடுத்த பாகத்தை நடிக்கச் செல்கிறோம்.

இதுவே பிறப்பும் இறப்பும் ஆகும். எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் என்றார் மாணிக்க வாசக சுவாமிகள்.

“உறங்குவது போலும் சாக்காடு உறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு” என்றார் வள்ளுவர்.
கூட்டில் இருந்த பறவை கூட்டை விட்டுப் பறந்தது
போன்றதுதான்
உடம்புக்கும் உயிருக்குமுள்ள தொடர்பு என்றார்
வள்ளுவன்.
“குடம்பைத் தனித்தொழிய புட்பறந்தற்றே
உடம்போடு உயிரிடை நட்பு” என்றார்.

இந்த நாடகம் ஏற்கனவே நிச்சயிக்கப்பட்டது. அநாதி யானது. “எப்பவோ முடிந்த காரியம்” என்று யோகர் சுவாமி கள் கூறியது யாவரும் அறிந்ததே. மேடையில் நடிக்கும் நாடகத்தில் ஒருவர் சுகவீனமுற்றிருந்தால் இன்னொருவரை நடிக்க பழக்கி மேடையேற்றுவார்கள். இந்த நாடகமானது ஒளிநாடாவடிவில் பதியப்பட்டது போன்றது. நடிகர்களை மாற்ற முடியாது. அவரவர் பாகத்தை அவரவரே நடிக்க வேண்டும். நடிக்கும் போது எப்படி நடிக்க வேண்டும் என்று கடவுள் வழி காட்டுவார். கடவுள் காட்டிய வழிப்படி வாழ்ந்த பெரியோர்களும் எப்படி நடந்தால் நல்ல பயன் கிடைக்கும் எப்படி நடந்தால் நல்ல பயனைப் பெற முடியாது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அவையே திருக்குறள், திருமுறைகள், திருமந்திரம், கீதை, ஓளவையார் பாடல்கள் மற்றும் புராணங்கள், இதிகாசங்கள் எல்லாச் சமய நூல்களும் ஆகும். சரியாக வாழாது தவறி நடந்தால் அவரவர் செய்தவற்றை அவரவர்களே அனுபவிக்க வேண்டும். கடவுளை நொந்து கொள்ளக் கூடாது.

“செய்தீவினை இருக்க தெய்வத்தை நொந்தக்கால்
 எய்த வருமோ இரு நிதியம்” என்றார் ஓளவையார்
 “அறத்தாறு இதுவென வேண்டா சிவிகை
 பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தானிடை” என்றும்
 “பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் அவரவர்
 கருமமே கட்டளைக் கல்” என்றும் வள்ளுவர் கூறுகிறார்.

நாடகத்தின் படி நாம் செய்த கருமத்தின் பலனை
 நாமே அனுபவிக்க வேண்டும். இந்த ஆன்மீக யாத்திரையும்
 தனித்துவமானது. மக்கள் சாதாரண யாத்திரை செல்லும்
 பொழுது தூய்மையான ஆசாரமான உணவு உண்டு கடவுளை
 தியானித்து விரதமிருந்து சில கட்டுப்பாட்டுடனிருந்து ஐந்து
 விகாரங்களைக் கூட தவிர்த்து நடப்பார்கள். ஆனால்
 அவர்கள் அந்த குறிப்பிட்ட யாத்திரை முடிந்து வந்ததும்
 தங்கள் கட்டுப்பாடு ஆசாரங்களை முடித்து முன்போல்
 நடந்து கொள்வார்கள். குறுகிய காலத்திற்குத் தூய்மையாக
 இருப்பதற்குரிய பலனையும் பெறுவார்கள்.

இந்த ஆன்மீக யாத்திரையானது ஆன்மா தூய்மை
 யாகி தூய உலகிற்கு செல்லும் யாத்திரையாகும். வாருங்கள்
 நாமெல்லோரும் அந்த யாத்திரைக்கு செல்வோம். வாருங்கள்
 இது ஒரு நாடகமும் யாத்திரையுமாகும். நடித்துக் கொண்டே
 யாத்திரை செய்கிறோம். இது ஒரு அற்புதமாகும். எங்கள்
 யாத்திரை எந்த வீட்டிலிருந்து ஆரம்பமாகிறது என
 தெரியுமா? எங்கள் வீடு எது என்று தெரியுமா? சத்தத்திற்கு
 அப்பாற்பட்ட இடமாகிய பரந்தாமம் ஆகும். பரந்தாமம்
 சாந்திதாமம் அமைதிதாமம் நிர்வாணதாமம் முக்திதாமம்,
 பரலோகம் சிவலோகம், மேலுலகம் என்று அழைக்கப்படும்
 பிரமத்துவமே எங்கள் சொந்த வீடாகும். நாங்கள் யார்?
 ஆத்மாக்கள். எங்கள் எல்லோருடைய தந்தையே பரமாத்மா.
 பரமாத்மாவினுடைய வீடும் அதுவாகும். அங்கே தந்தை

யுடன் அமைதியாக இருந்தோம். எல்லா ஆத்மாக்களும் தந்தையின் குழந்தைகள் அல்லவா? அவருடைய சக்திகள் நற்குணங்கள் எல்லாம் நிறைந்த சம்பூரணமான ஆத்மாவாக இருந்து அவரவர் பாகம் நடிக்கும் நேரம் வந்ததும் வீட்டிலிருந்து கீழே இறங்கி வந்து அதற்கென்று தயார் செய்யப்பட்ட தாயின் வயிற்றில் சரீரம் என்ற ஆடையை தரித்துக் கொண்டு தங்கள் பாகத்தை நடிக்க பூலோகத்தில் பிறவி எடுக்கின்றனர். எல்லோரும் ஒருமித்து வருவதில்லை. அவரவருக்கென்று குறிப்பிட்ட நேரத்திலே படிப்படியாக வந்து தங்கள் பாகத்தை நடிப்பர்.

முதல் முதல் குறைந்த அளவிலான ஆத்மாக்களே பிறவி எடுப்பர். முதல் வருகின்ற ஆத்மாக்கள் சதோபிரதானாக வந்து தங்க யுகம் என்று அழைக்கப் படும். சத்திய யுகத்தில் பிறப்பார்கள். அதுவே சுவர்க்கமாகும். பூலோகத்தில் ஆத்மாக்களின் யாத்திரை ஆரம்பமாகிறது. அங்கு சகல செல்வங்களும் நிறைந்து துன்பமென்றால் என்னவென்று தெரியாத சந்தோஷமான சுவர்க்க வாழ்வு. தூய்மையாக ஆத்ம உணர்வுடன் வாழ்வர். நீண்ட ஆயுள் நோய் நொடியில்லாத வாழ்க்கை. அங்கு அகால மரணமில்லை. பாம்பு செட்டையை கழற்றுவது போல ஒரு சரீரத்தை விட்டு இன்னொரு சரீரத்தை எடுத்துக் கொண்டு தங்கள் பாகத்தை நடிப்பர். மரண ஓலம் கிடையாது. விகாரங்கள் சண்டை சச்சரவு கோடு கச்சேரி கொலை கொள்ளை எதுவும் இல்லை. இவ்வாறு சத்திய யுகத்திற்குரிய பிறவிகளை எடுத்து பின் திரேதாயுகத்திற்கு வருகிறோம். இது வெள்ளி யுகம். இங்கும் சந்தோஷமான சுவர்க்க வாழ்வு வாழ்வோம். ஆனால் சதோ குணமுடையவர்களாக இருப்போம். புதிய பொருட்கள் புதிய ஆடை, புதிய வீடு பழையது ஆகுவது போன்று பிறவிகள் எடுத்துவரும்போது நற்குணங்கள் சக்திகள் கலைகள் எல்லாம்

குறைந்த நிலையில் வந்து பின் துவாபர யுகத்திற்கு வருகின்றோம். அந்த வகையில் நான் ஆத்மா என்ற உணர்வுடன் வாழ்ந்தவர்கள் தற்போது தான் சரீரம் என்ற உணர்வில் வாழத் தொடங்குகின்றனர். தங்களுக்குத் தேவைகள் உண்டு. அந்தத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய ஆதாரம் தேவை என்ற நினைவு வருகிறது. அப்போதுதான் கடவுளின் நினைவு வருகிறது. கடவுள் ஒளி வடிவானவர் என்ற ஞாபகம் ஏற்பட ஒளியை வழிபட்டு பின் சிவலிங்க வடிவம் அமைத்து வழிபட ஆரம்பித்தோம். கலப்படமில்லாத பக்தி ஆரம்பமாகிறது. விக்ரிமமாதிரி மன்னன் சோமநாதர் ஆலயத்தை கட்டி வைரத்தால் சிவலிங்கமமைத்து மக்கள் வழிபட்டனர். இன்னும் பல சிவாலயங்களும் அமைக்கப்பட்டன. பக்தியும் வளர்ந்தது. இந்த நேரத்தில் தான் சமய ஸ்தாபகர்களும் வந்து தங்கள் தங்கள் சமயங்களை ஸ்தாபிக்க அதற்குரிய ஆத்மாகளும் வந்து தங்கள் தங்கள் பாகங்களை நடிக்க ஆரம்பிக்கின்றனர். இவ்வாறு மனித விருட்சம் வளர்கிறது. துவாபர யுகத்தில் ரஜோ குணத்துடன் காணப்படுகின்றோம். பிறவிகள் எடுத்து எடுத்து வரவே தமோ குணமுடையவர் களாகி கலியுகத்துக்கு வருகின்றோம். இப்போது நடப்பதுதானே கலியுகம். அதன் நிலைமை எல்லோரும் அறிந்ததே.

பிரச்சினைகள், சண்டை, சச்சரவு, பஞ்ச பூதங்களின் குழப்பங்கள், கொலை, கொள்ளை எல்லாம் நடக்கிறது. விகாரங்கள் தலைதூக்கி நிற்கிறது. இதனால் மக்களின் மனநிலை பாதிக்கப்பட்டு அதன் அதிர்வலைகள் எங்கும் பரவி இயற்கையும் சீற்றம் கொண்டு பலவிதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆத்மாக்களின் அநாதியான குணங்களான அமைதி, அன்பு, சக்தி, சந்தோஷம் குறைந்து விட்டன. தீய குணங்கள், விகாரங்கள், தலைதூக்கி விட்டன. எங்கும்

பிரச்சினைகளும் துன்பங்களும் காணப்படுகின்றன. சிறிது சந்தோசம் சுகம் கிடைத்தாலும் அவை தற்காலிகமானவையே. பிரயாணம் செய்ய செய்ய தெய்வீக குணங்களும் சக்திகளும் எல்லாம் முடிந்து விட்டன. எல்லோரும் கடவுளை நோக்கி கூவி அழைக்கின்றனர். ஏன்? எங்கள் திருமுறைகள், பஜனைகள் மற்றும் சமயத்தவர்களின் பிரார்த்தனைகள் எல்லாம் கடவுளிற்கு கேட்கிறது. நிறைந்த பூரணமாக அனுப்பிய எனது குழந்தைகள், எல்லாம் இழந்து கூவி அழைக்கிறார்கள். தர்மம் கெட்டு அதர்மம் தலை தூக்கி நிற்கும்பொழுது நான் வருவேன் என்று கூறியபடி துன்பத்தை நீக்கி திரும்பவும் வீட்டுக்கு அழைத்து செல்ல வேண்டுமென்று தந்தை வந்து விட்டார். கலியுக முடிவிலேதான் தந்தை வந்து விட்டார். வந்து ஆத்மாக்களாகிய எங்களுக்கு ஞானம் வழங்குகின்றார். “மூலபண்டாரம் வழங்குகின்றான் வந்து முந்துவினே என்றார் மாணிக்கவாசகர். “மூலபண்டாரம்” என்பது ஞானம்.

கடவுளை அடையும் வழிகள் நான்கு என்ற சைவசித்தாந்தம் கூறுகின்றது. அவையாவன சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம். பக்தி மார்க்கத்தில் நாங்கள் செய்த வழிபாடுகள் சரியையும் கிரியையும் ஆகும். ஞானமார்க்கம் ஞானமும், யோகமும் இவற்றை கற்பித்து ஆத்மாக்களை துன்பத்திலிருந்து நீக்கி விடுதலையடையச் செய்ய கடவுள் தான் வரவேண்டும்.

“ஆரறிவார் எல்லாம் அகன்ற நெறியறியும்
பேரறிவான் வராத பின்” என்றார் உமாபதி சிவாச்சாரியார்.

கடவுள் வராமல் ஞானம் தோன்றாது. பக்தியின் பலனைத் தரவே கடவுளாகிய தந்தை வந்துள்ளார். அவர் ஞானத்தை கற்பிக்கிறார். ஞானத்தை அறிந்து அதன் மூலம்

தந்தையுடன் இணைப்பை ஏற்படுத்துவது யோகம். அந்த யோக அக்னியால் ஆத்மாவிலுள்ள பாவத்தை எரித்து துன்பத்திலிருந்தும் விடுதலையாகி தந்தையுடன் கூடிக் கொண்டு வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும். தந்தை வந்து ஆத்மாக்களாகிய எங்களை சந்திக்கின்ற காலம் சங்கமயுக மென்ற சிறிய காலப்பகுதியாகும். இது கலியுக முடிவிலுள்ளது. அதாவது ஆத்மாக்கள் பரமாத்மாவைச் சந்திக்கும் காலமாகும். மீண்டும் இந்த புருஷோத்தம சங்கம யுகத்தில் ஆத்மாக்களாகிய நாம் பரமாத் மாவாகிய தந்தையின் நினைவில் என்றும் நிலைத்துநின்று வரவிருக்கின்ற புதிய உலகத்தின் புதிய சுகம், சாந்தி, சந்தோஷம் எல்லாம் பெற்று எங்கள் பாகத்தை நடிப்பதற்கு தயாராகுவோமாக.

இதுவே உலக நாடக சக்கரமும் ஆன்மீக யாத்திரையுமாகும். இச்சக்கரம் மீண்டும் மீண்டும் சுற்றிக் கொண்டே இருக்கும். எவ்வாறு நேரம், இரவு, பகல், நாட்கள், கிழமைகள், மாதங்கள், வருடங்கள், பருவகாலங்கள் மீண்டும் மீண்டும் வருகின்றனவோ அவ்வாறே உலக நாடக சக்கரமும் மீண்டும் மீண்டும் சுற்றிக் கொண்டே வருகிறது. இச்சக்கரத்தின் ஞாபகார்த்தமாகவே பக்தியில் திருவிழாக்கள் கொண்டாட்டங்கள் பண்டிகைகள் எல்லாம் நடைபெறுகின்றன.

எங்களுடைய ஒரு வருடம் தேவர்களுடைய ஒரு நாள் என்ற கூறப்படுகிறது. முதல் ஆறு மாதம் இரவும் அடுத்த ஆறுமாத பகலும் ஆகும். பகல் பொழுதில் மக்கள் சந்தோஷமாக நடமாடிக் கருமங்களை செய்வார்கள். அந்தக் காலத்தில் தான் கோயில்களில் திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. அடுத்த ஆடி - மார்கழி வரையுள்ள காலம் இருட்காலம். அந்தக் காலத்திலே தான் நவராத்திரி விரதம், மகிஷாசுரன் வதம், கந்தசஷ்டி விரதம், சூரன்போர், பிள்ளையார் கதை, கஜமுகாசுரன் வதம் வாழை வெட்டு விளக்கீடு போன்ற

விழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. இருட்காலம் ஒளியேற்றி வழிபாடு செய்யப்படுகின்றது. மக்களுக்கு அஞ்ஞான இருள் சூழ்ந்துள்ள காலம். அந்த அஞ்ஞான இருளாகிய தீய குணங்களை அழிப்பதற்கு ஒளியேற்றி வழிபாடு செய்த ஞாபகார்த்தமே அசுரர்கள் வதம் காட்டப்படுகிறது. மார்கழி மாதம் அதிகாலைவேளை நான்கு மணி திருவெம்பாவை கொண்டாடப்படுகிறது. தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும் என்று கூறப்படுகிறது. புது உலகம் புது வாழ்வு பிறக்கிறது என்று சூரியனுக்கு பொங்கி படைத்து கோலாகலமாக கொண்டாடப்படுகிறது.

சிவன் நினைவாகிய பயணம்

சிவன் நினைவாகிய பயணம் வெகு இனிமையான பயணம் ஆத்மாவின் பயணம் அன்பு வழி பயணம் - சிவன் நினைவாகிய

அலைபாயும் மனதை அடக்கியாளும் பயணம் நிலையில்லாத உடலை மறக்கச் செய்யும் பயணம்

விலை மதிக்க இயலாத சொர்க்கம் நல்கும் பயணம் நிலையான இன்பம் தருகின்ற பயணம் - சிவன்

பரந்தாமம் செல்லும் இனிய நல்ல பயணம் நிரந்தர சுகம் நல்கும் தூய்மையான பயணம்

மனிதனை தேவனாக்கும் மகத்தான பயணம் அழியாத அகம் காக்கும் அற்புத பயணம் - சிவன்

மலைபோல துன்பம் எது வந்த போதும் மனதார சிவனை நினைத்தாலே போதும் 16 கலை நிறைந்த வாழ்க்கை வாழ வேண்டும் பண்போடு நாம் வாழ ஞானம் கற்க வேண்டும் - சிவன் நினைவாகிய பயணம்

ஓம் சாந்தி

சிவராத்திரி விழாவின் மகிமை

தமிழ் மக்களால் கொண்டாடப்படும் விழாக்கள், பண்டிகைகள் எல்லாம் அவர்களைக் கடவுள் நினைவுடன் இருக்கவும், வாழ்க்கையைச் சிறப்பாக வாழவும், சமூக ஒற்றுமையை வளர்க்கவும் உதவுகின்றன. இந்த விழாக்களில் சிவராத்திரி விழாவும் ஒன்றாகும். சக்திக்கு ஒன்பது இரவுகள் நவராத்திரி என்றும் சிவனுக்கு ஒரு இரவு சிவராத்திரி என்றும் கூறப்படுகின்றது. இவ்விழாவானது மாசி மாதத்து தேய்பிறை பதினான்காம் நாள் அதாவது சதுர்த்தசி திதி அன்று கொண்டாடப்படுகிறது. அத்தினத்தில் இரவு சிவனுக்கு விசேட அபிடேக ஆராதனைகளும் நடைபெறும். ஆறுகாலப் பூசையும் ஆராதனைகளும் நடைபெற்று ஆறுகாலப் பூசையும் அதற்குரிய மலர்கள் பத்திரங்களால் அர்ச்சனை செய்து வழிபடப்படும். வில்வம் இலை விசேடமாக அர்ச்சனைக்குப் பயன்படுத்தப்படும். அன்று பக்தர்கள் நாள் முழுவதும் உபவாசம் இருந்து இரவு கண் விழித்திருந்து அடுத்த நாட்காலை பூசை வழிபாடுகள் முடித்து உணவு உட்கொண்டு பகல் முழுவதும் நித்திரை செய்யாது இந்த விரதத்தை பக்தி சிரத்தையுடன் அனுட்டிப்பர். இவ்விரதத்தைப் பற்றிய புராணக் கதைகளும் உண்டு.

வேடன் ஒருவன் காட்டிற்கு வேட்டையாடச் சென்ற போது இரவாகி விட்டது. அன்று அவன் இரவு நேரமாதலால் வனவிலங்குகளுக்குப் பயந்து ஒரு மரத்தில் ஏறி இருந்தான். நித்திரை செய்யாமல் இருப்பதற்காக மரத்திலிருந்து இலைகளைக் கொய்து (பிடுங்கி) கீழே போட்டவாறு இருந்தான்.

அன்று சிவராத்திரி அவன் இருந்த மரம் வில்வமரம். மரத்தின் கீழே இருந்தது சிவலிங்கம். அவன் போட்ட இலைகள் சிவலிங்கத்தின் மேல் விழுந்தது. அவன் போட்ட இலைகள் சிவலிங்கத்தின் மேல் விழுந்தது. இவை ஒன்றும் அவனுக்குத் தெரியாது. அவன் தெரியாமல் இந்தச் செயலைச் செய்தாலும் கூட அவன் சிவன் அருளால் முக்தி அடைந்தான் என்று கூறப்படுகிறது.

இவ்விழாவின் ஆன்மீகக் கருத்தை ஆராயப் போனால் சிவராத்திரி என்பது அறியாமை இருள் சூழ்ந்த காலத்தில் சிவன் வந்து இருளைப் போக்கி ஞான ஒளியை கொடுத்தது என்றும் இதனைச் சிவஜெயந்தி என்றும் கூறப்படுகிறது. ஜெயந்தி என்றால் பிறந்த நாள் ஆகும். அதாவது சிவன் பிறந்த நாளாகும். பிறப்பிறப்பில்லாத சிவனுக்கு பிறந்தநாளா? என்று சிந்திக்கக் கூடும். ஆம் சிவனுக்கு பிறந்த நாள் உண்டு. எப்போது என்றால் உலகம் நான்கு யுகங்களைக் கொண்டது.

- 1) தங்கயுகமாகிய சத்யயுகம்
- 2) வெள்ளியுகமாகிய திரேதாயுகம்
- 3) செப்புயுகமாகிய துவாபரயுகம்
- 4) இரும்பு யுகமாகிய கலியுகம்

ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள் உலகமாகிய நாடக மேடையில் சகல நற்குணங்களும், சக்திகள், கலைகள், எல்லாம் நிறைந்த தூய சதோபிராதன் ஆத்மாவாக ஆத்மலோகத்திலிருந்து வந்து தத்தமது பாகத்தை நடிப்பதற்காக சத்ய யுகத்தில் தமக்கேயுரிய சரீரம் என்ற ஆடையைத் தரித்துக் கொண்டு தமது பாகத்தை நடிக்கத் தொடங்குகிறார்கள். சத்ய, திரேதா யுகங்களில் சுவர்க்க வாழ்வு வாழ்ந்த பின்னர் துவாபர யுகத்தினூடாகப் பிறவிகள் எடுத்து வரும் போது சகல

நற்குணங்கள், சக்திகள், கலைகள் எல்லாம் படிப்படியாக குறைந்த நிலையில் கலியுகத்திற்கு வருகின்றனர். கலியுகத்தின் நிலைமை யாவரும் அறிந்ததே. மனிதன், விலங்குகள், பறவைகள், மற்றும் உயிரினங்கள் பஞ்சபூதங்கள் இயற்கை எல்லாம் தூய்மை இழந்து தமோபிரதான் நிலையை அடைந்து விட்டன. காரணம் மக்களின் அதிர்வலைகளும் இயற்கையைத் தகுந்த முறையில் பயன்படுத்தாமையும் ஆகும்.

இப்போது அஞ்ஞான இருள் சூழ்ந்த காலம். அதாவது அறியாமை இருள் சூழ்ந்து நிற்கிறது. தர்மம் கெட்டு அதர்மம் தலை தூக்கியுள்ளது. சூரியன் உதிக்க இருள் நீங்கி ஒளி பரவுவது போல ஆத்மாக்களின் தந்தையாகிய ஞான சூரியனான பரமாத்மா சதாசிவன் தான் வர வேண்டும். கீதையில் கூறப்பட்டுள்ள படி தர்மம் கெட்டு அதர்மம்தலை தூக்கி நிற்கும் போது நான் வருவேன் என்றபடி கடவுள் வந்து விட்டார். வந்து ஞானக் கண்ணைத் தந்து ஞானத்தைத் தருகிறார். ஞானத்தின் மூலம் கடவுளுடன் இணைப்பை ஏற்படுத்துவது தான் யோகம். இந்த ஞான யோகத்தின் மூலம் இழந்த நற்குணங்கள் சக்திகள் எல்லாம் கடவுளிடம் பெற்று எமது அறியாமை என்ற இருளைப் போக்கி ஆத்மா ஞான ஒளியைப் பெற்று மேன்நிலை அடைய வேண்டும்.

சிவராத்திரிக்கு உபவாசம் இருப்பது என்றால் இறை வனுக்கு அருகில் இருப்பதாகும். அதாவது சதா கடவுளின் நினைவில் இருத்தல் விழிப்பாக இருத்தல் என்றால் அஞ்ஞான இருளைப் போக்கி ஞான ஒளியைப் பெற வேண்டுமென்று விழிப்புணர்வுடன் இருத்தல். அழிவில்லாத ஆத்மா என்ற விழிப்புணர்வு இருக்க வேண்டும். நான் ஒரு புள்ளியான அழிவில்லாத ஆத்மா என்ற உணர்வு வேண்டும். இதுவே

மூன்றாவது கண் மூலமாகத்தான் விழித்தல் என்பதாகும். வில்வம் இலையால் அர்ச்சனை செய்வது என்பதன் கருத்து வில்வம் இலை எப்போதும் மூன்றாகப் பிரிந்து காணப்படும். இதை சிவனுக்கு அர்ப்பணிக்க வேண்டும் என்றால் மனம், சொல், செயலால் சிவனின் காரியமாக உள்ள புது உலகமாக மாற்றும் காரியங்களில் தன்னை அர்ப்பணித்தல் என்பதாகும். இப்படியாக பக்தியில் பலவிதமாக செய்து வந்த காரியங்களில் ஞான விளங்களை புரிந்து செய்தால் பலன் அதிகரிக்கும். சதா சர்வகாலமும் ஞானம் நிறைந்த ஜோதி பிந்து சொருபமாக விளங்கி மெய் ஞானத்தின் மூலம் அறியாமை என்னும் இருளை அகற்றும் நல்லறிவை போதிப்பவர் சிவன் ஆவர். சிவன் ஒரு புள்ளி வடிவானவர். ஒரு உடம்பில் பிரவேசித்து இந்த ஞானத்தைக் கொடுக்கிறார்.

சிவராத்திரியின் அடுத்தநாள் நித்திரை செய்யாது இருத்தல் என்றால் இருளில் இருந்து ஒளிக்கு வந்தபின் மீண்டும் இருளுக்குச் செல்லக் கூடாது என்பதாகும்.

சிவராத்திரியின் சதுர்த்தசி திதியை நோக்குவோமாயின் சந்திரனுடைய கலைகளுடன் தொடர்புள்ளது. அழிவற்ற ஆத்மா 16 கலைகளுடன் பூவுலகத்தில் பிறவி எடுக்கிறது. தொடர்ந்து பிறவி எடுத்து வரும் போது சந்திரனின் கலை குறைவது போல ஆத்மாவின் கலைகளும், சக்திகளும் படிப்படியாக குறைவடைந்து கலியுகத்தின் முடிவில் ஒரு கலையளவு சக்தி இருக்கும் போது ஆத்மாவிற்கு பரமாத்மாவாகிய சிவனின் சந்திப்பு. மீண்டும் இழந்த கலைகள் வளர்ச்சியடையச் செய்யவே சிவன் சதுர்த்தசி திதியில் வந்து ஆத்மாக்களுக்கு மூன்றாவது கண்ணைக் கொடுத்து அதன் மூலம் ஆத்மா ஞான ஒளியைப் பெற்று அஞ்ஞான இருளை

நீக்கி முக்தி, முக்தியின்பம் கொடுப்பதற்கு வந்தநாள் தான் சிவராத்திரி என்று ஞாபகார்த்தமாக பக்திமார்க்கத்தில் கொண்டாடப்படுகிறது. பக்திமார்க்கத்தில் எல்லா விழாக்களும் பண்டிகைகளும் ஞாபகார்த்தமாக கொண்டாடப்படுகின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

எல்லோரும் சிவன் அருள் பெற்று ஞானக் குழந்தைகளாக வாழ வேண்டும் என்று எல்லாம் வல்ல இறைவனுடன் நின்று நிறைவு செய்கின்றேன்.

ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி

ஓம் சாந்தி

சைவ நாற்பதங்களும் ஓர் ஆன்மீகப் பார்வையும்

தமிழ் மக்களின் சமய விழிப்புணர்வை தூண்டு முகமாக இலண்டன் திருக்கோயில் ஒன்றியம் நடாத்துகின்ற 15வது சைவமாநாடு தமிழையும் சமயத்தையும் பேணி மக்களிடையே ஒரு புத்துணர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதற்காக நடாத்துவதைப் போற்றி அவர்களை வாழ்த்தி அவர்கள் தொண்டு சிறப்புற வேண்டுமென மனதார நல்லாசிகளை வழங்கி வாழ்த்துவதுடன் மேற்கண்ட தலைப்பில் சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகின்றேன்.

இந்த மகாநாட்டின் கருப்பொருளாக வருங்கால சந்ததியினருக்கு எவ்வாறு சமய உணர்வை ஏற்படுத்தலாம். விளங்க வைக்கலாம். என்ற தலைப்பு இக்காலச் சூழலுக்கு ஏற்றபடி அமைந்தது மிகவும் பொருத்தமுடையதாகவும் கடவுளின் கட்டளையாகவும் அமைந்துள்ளது எனவும் கருதலாம். விஞ்ஞான வளர்ச்சி கூடிய இக்காலகட்டத்திலே இக்காலக் குழந்தைகள் உலகிலுள்ள அத்தனை செய்திகளையும் தொலைக்காட்சி இணையத்தளங்கள் மூலமாக அறிந்து கொண்டு இருக்கின்றனர். அவர்களுடைய சந்தேகங்கள் தீரும் வகையில் சமய சம்பந்தமாக அறிவு பூர்வமான விளக்கங்களை கொடுக்க வேண்டியது பெற்றோர் பெரியோர்களின் கடமையாகும். கோயில்களில் நடக்கும் கிரியைகள் வழிபாடுகள் நடைமுறைகள் மற்றும் வீடுகளில் நடக்கும் சமயச் சடங்குகள் கிரியைகள் போன்றவற்றைப் பற்றிய அறிவுபூர்வமான விளக்கங்களை கொடுக்க வேண்டும்.

கடவுளை அடைவதற்கான வழிகள் நான்கு. அவை சைவநாற்பதங்கள் என்றும் அவை சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்றும் சைவ சிந்தாந்தம் கூறுகின்றது. சரியைத் தொண்டு உடம்பால் செய்யப்படுவது. அவையாவன கோயில்களைச் சுத்தம் செய்தல் பூப்பறித்துக் கொடுத்தல் பூமாலை கட்டுதல் சுவாமி காவுதல் போன்றன. கிரியைத் தொண்டு என்பது உடம்பால் இருந்து செய்வது. இந்த வகையில் இறைவன் பால் மனம் ஒருமுகப்பட்டு இருந்து செய்வது. அவை அபிஷேகம், பூசை செய்தல், மந்திரம் ஒதுதல், யாகம் செய்தல், பஹுனை பாடுதல் என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை. சரியையும் கிரியையும் பக்தி மார்க்கத்திற்கு உரியவை. ஞானமும் யோகமும் ஞான மார்க்கத்திற்கு உரியவை. கோயிலுக்குச் சென்று வழிபடும் போது இறைவன் பால் மனம் ஒருமுகப்பட்டு இறைவனை நினைவு செய்வோம். ஆலயம் என்பது ஆன்மாக்கள் லயப்படும் இடம் என்பது அர்த்தமாகும். கோயிலுக்குச் செல்லும் போது சுத்தமாக தோய்த்துலர்ந்த ஆடை அணிந்து பூசைப் பொருட்களையும் கொண்டு சென்று வழிபடுவோம். விரதமிருந்து ஆசாரமான உணவு உண்போம். பிழையான செயல்கள் எதனையும் தவிர்த்துக்கொள்வோம். அன்பு வைத்து நம்பிக்கையுடன் வழிபட்டபடியால் நாங்கள் கேட்டவற்றை நாங்கள் வணங்குகின்ற தெய்வத்தினூடாக தந்தவர் பரமதந்தை பரமாத்மா சிவனே ஆவார். இவ்வாறு கடவுளை வணங்கி எமக்கு வேண்டியவற்றை பெற்று ஓரளவு சந்தோஷமாக திருப்தியாக இருந்தோம். அவை தற்காலிகமாக இருக்கும். பின்பு துன்பமும் வரும். பக்தி செய்து கடவுளை இனங்கண்டு கொள்ள முயற்சித்தோம். கோயிலுக்குச் சென்றால் மனம் ஆறுதலடைவது உணரப்படுகிறது. ஏனெனில் பக்தர்கள் அனைவரும் ஒரே நல்ல நினைவுடன் வழிபடுவர். அங்கு நடக்கும் கிரியைகள் மணியோசை வாத்தியங்கள் மந்திர உச்சாடனங்கள் போன்றன நல்லதொரு சூழலை ஏற்படுத்தும்.

அந்த அதிர்வலைகள் அங்கு பரவுவதால் அந்த சூழல் ஒரு ஆறுதலைக் கொடுக்கிறது. வெளியே வந்ததும் முன்பிருந்த நிலைக்கு வந்து விடுவோம்.

இவ்வாறு கூடுதலாக பக்தி செய்த பலனாகத்தான் ஞானம் என்கிற இறைவன் பற்றிய அறிவு கிடைக்கிறது. யோகம் என்பது ஞானத்தின் மூலம் கடவுளை நினைவு செய்து அவரை தந்தையாக தாயாக ஆசிரியர் சற்குரு நண்பன், கணவன் குழந்தை இன்னும் பல உறவு முறைகளில் கடவு ளுடன் புத்தியின் மூலம் இணைவது ஆகும். இதைத்தான் நாயன்மார்களான திருஞான சம்பந்தர் கடவுளை தந்தையாக வும் தன்னைக் குழந்தையாகவும் திருநாவுக்கரசர் கடவுளை ஆண்டானாகவும் தன்னை அடிமையாகவும் சுந்தரர் கடவுளை யும் தன்னையும் நண்பனாகவும் மாணிக்க வாசக சுவாமிகள் கடவுளை தலைவனாகவும் தன்னைத் தலைவியாகவும் திருக்கோவையாரிலும் பாடி பக்தி செய்து வாழ்ந்து காட்டினார்கள். யோகம் செய்வதற்கு ஞானம் தேவை. பூரணமாக பக்தி செய்து கடவுளை தேடியவர்களிற்குத் தான் ஞானம் கிடைக்கும். இந்த மெய்ஞானத்தை மனிதர்களால் முழுமையாகக் கூறமுடியாது. கடவுளால் தான் கூற முடியும் என்று உமாபதி சிவாச்சாரியார் திருவருட் பயனில் பின்வரு மாறு கூறுகின்றார்.

ஆரறிவார் எல்லாம் அகன்ற நெறியறியும்

பேரறிவான் வாராத பின் என்பது

பரமதந்தை சிவன் மேலான கடவுள் பரம்பொருள் ஞானத்தைக் கூறினாலன்றி வேறெவராலும் கூறமுடியாது. அவ்வாற அவர்கள் கூறப்போனால் குருடர் யானையைப் பற்றி கூறுவது போல் தாங்கள் தாங்கள் தான் அறிந்தவற்றையே கூறுவார்கள். முழுமையாகக் கூறமாட்டார்கள்.

கடவுள் வந்து கூறிய 1வது ஞானம் நான் யார் என்பது. நான் என்பது ஆத்மா. இந்தச் சரீரம் நானல்ல. ஆத்மாவாகிய நான் இந்த சரீரத்தை இயக்கும் சாரதி. சரீரம் ஒரு வாகனம் அல்லது ஒரு ஆடை போன்றது. எனது வடிவம் ஒளிப்புள்ளி. நான் சரீரத்தின் நெற்றியில் இரு புருவங்களுக்கு மத்தியில் திலகம் வைக்கும் இடத்தில் இருக்கிறேன். ஆத்மா பிறப்பிறப்பிற்கு உட்பட்டது. பல பிறவிகளை எடுத்து கர்ம வினைசகளைச் செய்து வினைப்பயனை அனுபவிக்கிறது. சின்னஞ் சிறிய புள்ளி வடிவான ஆத்மாவில் பென்னம் பெரிய பாகம் பதியப்பட்டுள்ளது. ஆத்மா அழிவற்றது. அடுத்த பாகத்தை நடக்கச் சென்று விடுவோம். இவ்வாறு இறைவன் விளக்கப்படுத்துகிறார்.

இதைத் திருவள்ளுவரும் ஆத்மாவிற்கும் சரீரத்திற்கு முள்ள தொடர்பை கூட்டுக்கும் பறவைக்குள்ள தொடர்பு என பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

“குடம்பை தனித்தொழிய புட்பறந்தற்றே
ஊடம்போடு உயிரிடைநட்பு”

2வது ஞானம் கடவுள் தான் யார் என்று கூறுகிறார். நான் ஒரு பிரகாசமான ஒளிப்புள்ளி வடிவானவன். தனக்கு மேல் ஒரு தலைவன் இல்லாதவர். உலகிலுள்ள அத்தனை ஆத்மாக்களுக்கும் தந்தை ஆனபடியால் பரமாத்மா என அழைக்கப்படுகிறேன். இதனை

“பல்லாருயிருணரும் பான்மையென மேலொருவன்
இல்லாதான் எங்களிறை”

என்று உமாபதி சிவாச்சாரியார் திருவருட்பயனில் கூறுகின்றார். அசரீரியானவர் அதாவது சரீரம் அற்றவர். பிறப்பு இறப்பிற்கு அப்பாற்பட்டவர். சகல சக்திகளின் நற்குணங் களின் கடலானவர். அவரிருக்குமிடம் 3வது

உலகமாகிய பரந்தாமம் என்றழைக்கப்படும் அமைதி தாமமாகும். அதனை பரலோகம் மேலுலகம் நிர்வாணா என்று மற்றச் சமயத்தவர்களும் கூறுவர்.

அடுத்து உலக நாடக சக்கரத்தின் ஞானத்தை தருகின்றார். சக்கரம் 4 யுகத்தைக் கொண்டது. அவை சத்திய திரேதா, துவாபர, கலியுகங்களாகும். எங்கள் வீடாகிய பரந்தாமத்திலிருந்து பூமிக்கு வந்து ஆடையாகிய சரீரத்தை எடுத்துக் கொண்டு சத்திய சத்திய திரேதா துவாபரயுகங்கள் ஊடாக எங்கள் பாகத்தை நடிக்க ஆரம்பித்தோம். சத்திய திரேதா யுகங்களில் நான் ஆத்மாதான் என்ற உணர்வுடன் சுகம் சாந்தியுடன் சுவர்க்க வாழ்வு வாழ்ந்து பிறவிகளெடுத்து வரும் போது சக்திகள் நற்குணங்கள் எல்லாம் குறைந்து துவாபர யுகத்தை அடைகிறோம். அங்கு ஆத்ம உணர்வு குறைந்து சரீர உணர்வு வரவே கடவுளின் நினைவு வரவே கடவுள் ஒளி வடிவானவர் என உணர்ந்து ஒளியை வழிபட்டு பின் சிவலிங்கம் அமைத்து வழிபட்டனர். சிவ வழிபாடு ஆரம்பமாகியது. சமய ஸ்தாபகர்களும் துவாபர யுகத்தில் தமது பாகத்தை நடிக்க பூமிக்கு வந்து தமது சமயத்தை ஸ்தாபனை செய்தார்கள். அவற்றிற்குரிய ஆத்மாக்களும் தமது பாகத்தை நடிக்க பூமிக்கு வருகின்றனர். இக்கால கட்டத்திலே தான் திருமுறைகள் புராணங்கள் இதிகாசங்கள் மற்ற சமயத்திற்குரிய நூல்களும் ஆக்கப்பட்டது. நாங்கள் அந்த நூல்கள் காட்டிய நல்வழியில் நடக்க முயற்சித்துக் கொண்டே பிறவிகள் எடுத்து எடுத்து சக்கரத்தைச் சுற்றி வந்து இப்போது கடைசி யுகமான கலியுகத்தின் இறுதிக்கட்டத்திலிருக்கிறோம்.

இப்போது கலியுகத்தின் நிலைமை எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதை பிரத்தியட்சமாக அறிந்து கொண்டிருக்க

கின்றோம். சண்டை சச்சரவு நோய், துன்பம் அகால மரணங்கள் கொலை களவு பஞ்ச பூதங்களின் சீற்றத்தினால் இயற்கை அனர்த்தங்கள் எல்லாம் நடக்கிறது. இதுவே தர்மங் கெட்டு அதர்மம் தலை தூக்கி நிற்கும் போது நான் வருவேனென்று கீதையில் கூறியபடி கடவுள் பூமிக்கு வரும் நேரம். அவர் வாக்களித்தபடி வந்துவிட்டார். நாங்கள் எதிர்பார்த்தவாறல்லாமல் சூட்சமமான அற்புதங்களை நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறார். வந்து பிரம்மா மூலம் மேற்கூறிய கீதை ஞானத்தை, இராஜயோக ஞானத்தைக் கற்பிக்கிறார். அவரின் கற்பித்தல் படி நடந்து கடவுளுடன் இணைப்பை ஏற்படுத்தி அவர் காட்டிய வழிப்படி நடந்து எங்களிலுள்ள விகாரங்கள் வீணான எண்ணங்கள், பலவீனங்கள் பழைய சம்ஸ்காரங்கள் சுபாவங்கள் எல்லாம் முடிந்து ஞான யோகத்தின் மூலம் தூய்மையாகுவோம். ஆத்மாவில் இதுவரை மறைந்திருந்த அன்பு அமைதி சந்தோசம் போன்ற நற்குணங்களும் சகிப்புச் சக்தி தீர்மானிக்கும் சக்தி ஏற்றுக் கொள்ளும் சக்தி போன்ற சக்திகளும் வெளித் தோன்றும். அப்போது நாமெல்லோரும் நல்லவர்களாக மாறுவோம். தனிமனித மாற்றம் உலக மாற்றமாக மாறும். அது ஒரு புது உலகமாக காட்சியளிக்கும். அதுவே சுவர்க்கமென்று கூறப்படும் வைகுந்தமாகும். கடவுள் வந்து கீதை ஞானத்தின் மூலம் இராஜயோக ஞானத்தைக் கற்பித்து தூய்மையற்ற ஆத்மாக்களை தூய்மையாக்கி புது உலகத்தை ஸ்தாபிக்கிறார். பரமதந்தை சிவன் பூமிக்கு வந்து பிரம்மா மூலம் கூறிய இந்த ஞானம்தான் உண்மையான கீதையாகும்.

2010 ம்ஆண்டு நடைபெற்ற சைவ மகாநாட்டில் வெளியிடப்பட்ட சைவ மகாநாட்டு மலரில் சிறிமத் மௌன குமாரசாமித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள் எழுதிய ஒரு விடயத்தை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கீதை என்பது

வேதாந்தம். என்றும் அது நமக்கு எங்கே புரியப்போகிறது என்றும் பின்வாங்குபவர்களும் இதனைப் படிக்கலாம். சிவகீதை என்பது நம்மில் பலர் அறியாத ஒன்றாக இருக்கிறது. சிறிமத்பகவத் கீதைக்கு முந்தியது சிவகீதை. ஸ்ரீராமருக்கு சிவபெருமான் சொன்னது சிவகீதை. பின்பு மகாபாரதத்தில் கிருஷ்ணர் அருச்சுணனுக்கு உரைத்த கீரைபகவத்கீதை ஆகும். சிவகீதை ஞானத்தைப் புகட்டுகிறது. ஞானத்தை இவ்வளவு இனிமையாகவும் எளிமையாகவும் புகட்ட சிவபெருமானைத் தவிர வேறு யாராலும் முடியாது. அனைவருக்கும் புரியுமாறு மிகவும் எளிமையானது, ஒரு விடயம் மக்களைச் சென்றடைய வேண்டுமென்றால் அது அனைவருக்கும் புரியுமாறு மிகவும் எளிமையானதாக இருக்க வேண்டும். இகலோக வெற்றியையும் பரலோக வெற்றியையும் தரவல்லது இந்த சிவகீதை, இதைப் படித்தால் முயற்சியேது மில்லாமல் மனம் பக்குவப் படும் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்த ஞானத்தின் மூலம் இறைவனுடன் இணைப்பை ஏற்படுத்துவது யோகம். ஹத்த யோகம், கடயோகம், பக்தி யோகம், ஞானயோகம் என்று பலவகை யோகம் கூறப்பட்டாலும் இந்த இராஜயோகம் கீதையினடிப்படையில் கடவுளால் கற்பிக்கப்படும் இலகு யோகமாகும். யோகங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் மேலானது என்பதால் இது இராஜயோகம் எனப்பட்டது. எதுவித கடினமுமில்லாமல் மனம் ஒருமுகப் பட்டு புத்தியின் யோகத்தைக் கடவுளுடன் எல்லா உறவு முறைகள் மூலமும் நினைவு செய்வதுடன் தந்தையின் வழி காட்டலுக்கு ஏற்ப நடந்து வாழ்ந்து வரும் போது எங்களில் இருக்கும் வேண்டாதவை எல்லாம் நீங்கி கடவுளின் நற்பண்புகள் சக்திகள் எல்லாம் எங்களில் நிறைந்து நல்லவர்களாக மாற்றமடைந்து மற்றவர்களுக்கும் நல்ல பாதையைக் காட்டி எமக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பயன்படத்தக்க வகையில் வாழ்வோமாக.

நாங்கள் இளஞ் சந்ததியினருக்கு அவர்கள் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் சைவ நாற்பதங்களையும் ஓர் ஆன்மீகப் பார்வையுடன் இலகுவான முறையில் விளங்க வைத்தால் அவர்களும் சமயசம்மந்தமான விடயங்களை பகுத்தறிந்து புரிந்து கொண்டால் எங்கள் கலாசாரம் பண்பாடு இவற்றைக் கடைப்பிடித்து பெற்றோரைப் போல் சமய வாழ்வு வாழ்வார்கள். நல்ல பிரஜைகளாகத் திகழ்வார்கள். முதலாவதாக கோவில்களிற்கு ஏன் நாம் சென்று தெய்வங்களை வழிபடுகிறோம் என்பதை விளங்க வைக்க வேண்டும். ஆன்மாக்கள் லயப்படும் இடம் தான் ஆலயமாகும். ஏன் லயப்படுகிறோம் என்றால் நாம் வழிபடும் தெய்வங்களில் பல சிற்பியல்புகள் இருப்பதனால் தான் சென்று வழிபட மனம் ஈர்க்கப்படுகிறோம். ஆறுதல் அடைகிறோம். சென்று ஏதாவது கேட்டுப் பெறலாம் என்று நினைக்கிறோம். கேட்கிறோம், பெறுகிறோம், பெறாவிட்டால் துன்பமடைகிறோம். சிலசமயம் கடவுளை நொந்து பேசியிருக்கிறோம். கேட்டவற்றைப் பெற்றால் திருப்தியும் சந்தோசமும் அடைகிறோம். இதுவும் தற்காலிகமானதே. நாங்கள் கேட்டவற்றை கேட்ட தெய்வங்களினூடாக எல்லாம் வல்ல சிவனே தருகிறார். கோயில் களுக்குச் செல்வது தேவையானவற்றை கேட்பதற்கல்ல. தெய்வங்கள் நற்குணங்கள் சக்திகள் நிறைந்து சந்தோசமாக திருப்தியாக ஆனந்தமாக இருக்கும் சிற்பியல்கள் மிக்கவர்கள். அவர்களிடம் சென்று இந்த அற்ப விடயங்களைக் கேட்பதல்ல. அவர்களிடம் இருக்கும் அன்பு அமைதி சந்தோசம் திருப்தி கருணை போன்ற தெய்வீகப் பண்புகளையும் சகிப்புச் சக்தி போன்ற சக்திகளையும் கேட்டுப் பெற வேண்டும். அம்மனுக்கு 8 கரங்களும் அந்த கரங்களில் 8 ஆயுதங்களும் காட்டப்பட்டுள்ளது. அவை 8 சக்திகளைக் குறிக்கும். இவற்றை கேட்டுப் பெற்றால் எங்களுக்குத் தேவையான

செல்வங்களெல்லாம் வந்து சேரும். எங்கள் வீடு கோயிலாக மாறும். எல்லோரும் அன்பாக அமைதியாக சந்தோசமாக திருப்தியாக இருக்கலாம். விகாரங்களில் மிகவும் கொடியது கோபமாகும். கோபத்தைக் கூட இல்லாமல் செய்யலாம். பரமதந்தை சிவன் எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் தந்தை ஆவார் அல்லவா. அவரிடம் கேட்டுப் பெறுவதல்ல. அவர் காட்டிய வழிப்படி நல்ல பிள்ளைகளாக நடந்தால் அவரே தேவையானவற்றை தேவையானநேரத்தில் தருவார். நாங்களும் உரிமையுடன் எடுக்கலாம்.

ஞான நிலையில் நின்று திருவாசகம் திருக்கோவையர் பாடிய மாணிக்க வாசக சுவாமிகள் இறுதிப்பக்கத்தில் இறைவனை முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனை பத்திநெறி அறிவித்து பழவினைகள் பாறும் வண்ணம் சித்தமலம் அறிவித்து சிவமாக்கி எனையாண்ட அத்தன் என்று பபடினார்.

இவற்றின் உண்மை நிலையை பெற்றோர் பெரியோர் ஆகிய நாங்கள் நன்கு உணர்ந்து, எல்லோரும் அதன்படி நடந்து எங்கள் குழந்தைகளுக்கும் நன்கு உணர்த்தி அவர்களும் சமய வாழ்வு வாழ வழிகாட்ட வேண்டும். அவர்கள் தமக்கும் பிறருக்கும் பயன்படும் வகையில் நல்ல பிரஜைகளாக உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்று எல்லாம் வல்ல இறைவன் நினைவுடன் நல்லாசிகளையும் வாழ்த்துக்களையும் கூறி நிறைவு செய்கின்றேன்.

வணக்கம்

ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி

ஓம் சாந்தி

ஆரோக்கிய வாழ்வும் ராஜயோகத் தியானமும்

உலக வாழ்வில் மனிதனுடைய ஆரம்ப காலம் சத்திய யுகத்தில் ஆரோக் கியமாகவும் செழிப்பாகவும் இருந்ததால் சந்தோசம் நிறைந்த வாழ்வாக இருந்தது. இதையே தேவதேவியர்களின் காலமாகவும் நோய் நொடி துன்பமற்ற நீண்ட வாழ்வுடைய காலமாக வரலாற்றில் கூறப்படுகிறது.

அதற்கான இரகசியம் ஆத்ம உணர்விலிருந்து மனத்தையும் சரீரத்தையும் ஆரோக்கியமானதாக வைத்திருந்ததே ஆகும். அதாவது அவர்கள் இல்லறத்தில் இருந்த போதும் விகாரமற்ற முறையில் யோக வாழ்வு வாழ்ந்தார்கள்.

மன ஆரோக்கியம் சரீர ஆரோக்கியம் இருந்தது மட்டுமில்லாது செல்வச் செழிப்பிலும் சமூக உறவு முறையிலும் ஆரோக்கியமாக வாழ்ந்ததால் அவர்கள் முழுமையான ஆரோக்கிய வாழ்வை பெற்றார்கள் என்று கூறலாம்.

பல பிறவிகளை கொண்ட வாழ்க்கைச் சக்கரத்தின் மத்திம பகுதிக்கு வரும் போது துவாபரயுகத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தில் ஆத்ம உணர்வு குன்றி சரீர உணர்வின் பால் ஈர்க்கப்பட்டு புலன்வழி இச்சைகளின் ஊடாக சக்தியை விரயம் செய்யத் தொடங்கினார்கள். மன எண்ணங்களின் தூய்மையற்ற விகார உணர்வுகளை அடையும் போது செயல்கள் அனைத்தும் ஒருவருக்கொருவர் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி பாவச் செயலினூடாக வாழ்வின் ஆரோக்கியத்தில் மன ஆரோக்கியமும், சரீர சமூக ஆரோக்கியமும் பாதிப்பு அடையத் தொடங்கியது.

முற்காலத்தில் ஒரே இராச்சியத்தில் ஒரே சமூகம் என்ற வாழ்வில் சமூக ஆரோக்கியத்தைப் பேணியவர்கள் துவாபர யுகத்தில் மக்களின் பெருக்கத் தினாலும் வளங்களின் வீழ்ச்சியினாலும், சரீர உணர்வின் தாக்கத்தினாலும், பல இராசதானிகளாக எல்லைப்படுத்தப்பட்டு மக்கள் வாழத் தொடங்கிய காலத்தில் சமூக ஆரோக்கியமும் பாதிப் படைந்தது.

இது அடிக்கடி மன்னர்களின் போர்க்காலச் சூழலை ஏற்படுத்தியது. சிறு சிறு கிராமங்கள் உட்பட தனிப்பட்ட குடும்ப கூட்டு வாழ்க்கையிலும் மனத்தின் தூய்மையற்ற விகாரத்தின் தன்மையினால் எழுகின்ற கருத்து முரண்பாடு களினால் மன சமூக ஆரோக்கியமின்மையையும் வெளிப் படுத்தத் தொடங்கியது.

சரீர சம்பந்தமான பலவிதமான நோய் நொடிகளினாலும் அவஸ்தைப்படுகின்ற தன்மையும் வாழ்க்கையில் சரீர ஆரோக் கியமின்மையை வெளிப்படுத்துகிறது. இந்தச் சூழ் நிலையில் சிறப்பான சில மகான் ஆத்மாக்கள் இத்தகைய ஆரோக்கிய மின்மையைக் கண்டு வாழ்க்கையில் வெறுப்புற்று தனிமை யில் சென்று குகைகளில் வாழ்ந்து மனத்தையும் சரீரத்தையும் கட்டுப்படுத்தி நெறிப்படுத்துவதற்கான சாதனையைச் செய்யத் தொடங்கினர். இதைத்தான் ஹத்தயோகம் என்று சொல்வார்கள்.

இதில் பிராணாயாமக் கட்டுப்பாடும் குண்டலினி சக்தியை எழுப்பி சரீரத்தின் 7 சக்கரங்களினூடாக இயங்கச் செய்து சரீரத்தின் அனைத்துப் பாகங்களையும் செம்மையாக செயல்படுத்த முடியும். பொதுவாக இது முன்னைய காலத்

தில் சிறந்ததாக இருந்தாலும் எல்லோராலும் எப்போதும் அதன் பலனை அனுபவிப்பது சாத்தியமன்று.

மேலும் சிறு பிராணயாமத்தின் ஊடாகவோ அல்லது ஹத்த யோகத்தினூடாகவோ சிரமப்பட்டு செய்வதைக் காட்டிலும் எல்லா யோகங்களிலும் சிறந்ததாக ராஜயோகம் இருக்கிறது. இந்த பாரதத்தின் புராதன யோகமானது கடவுளால் மனிதனுக்கு கூறப்பட்டது ஆகும் என்று கீதையின் அத்தியாயத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தற்போதுள்ள கலியுகத்தின் இறுதியில் இன்றைய சூழலில் உலகத்தின் நிலையைப் பார்க்கும் போது பல கோடிக் கணக்கான மனிதர்களும் பல்வேறு சமயங்களும் மத்தியில் மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் போது மேற்கூறப்பட்ட 4 ஆரோக்கியங்களும் முற்றாக சீரழிந்த நிலையில் வாழ்க்கையில் பலவிதமான அனர்த்தங்களை எதிர் கொள்ள வேண்டியிருப்பதை எல்லோராலும் அவதானிக்க கூடியதாக இருக்கிறது.

கடந்த பல நூற்றாண்டு காலமாக பக்தியினால் கடவுளையும் உருவ வழிபாட்டினால் தேவதேவியர்களையும் வழிபட்டனர். இயற்கையின் வழிபாட்டு முறையாலும் நவக்கிரகங்களின் வழிபாட்டு முறையாலும் தங்களினுடைய வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட இந்தச் சூழலில் சுகத்தைக் காண பல்வேறு முயற்சி செய்த வண்ணம் இருக்கின்றனர். இருப்பினும் இந்த இருண்ட சூழலில் எவராலும் தீர்க்க முடியாத நோய், துன்பம், மன உளைச்சல், பயம் என்பவற்றின் மத்தியில் ஒரு போர்க்கால சூழலை அனுபவம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சமயத்தில் தான் தர்மங் கெட்டு அதர்மம்

தலை தூக்கி நிற்கும் பொழுது நான் வருவேன் என்று கீதையில் கூறியபடி கடவுள் மனித உடலில் வந்து விட்டார்.

குறிப்பாக எல்லோரும் எதிர்பார்க்கக் கூடிய நிலையில் ஆனால் எவ்வாறு எப்போது என எவரும் அறியாத நிலையில் பிறப்பு இறப்பிற்கு அப்பாற்பட்ட பரமாத்மா பழைய உலகை மாற்றி புதிய உலகை ஸ்தாபனை செய்யும் பொருட்டு மனித உடலில் பரகாய பிரவேசம் செய்கிறார். இதன் போது ஆத்மாக்களாகிய எங்களைப் பற்றியும் கடவுளாகிய தன்னைப் பற்றியும் வாழ்க்கை என்ற உலக நாடகம், பிறவிச் சக்கரம், தத்துவங்களாலான சரீரத்தின் எழுச்சி விழுச்சி பற்றியும் கூறுவதுடன் ஆத்மாக்கள் சரீர உறவினால் ஏற்படும் விகாரங்கள் தீய குணங்கள் அசுர குணங்கள் ஆகியவற்றை நீக்கி மீண்டும் ஆத்மா இந்தச் சரீரத்திற்கு அதிபதியாக மாறுவதற்கான கல்வியாகிய கீதா ஞானத்தையும் கற்பிக்கிறார். இதன் போது ஆத்மாவின் பாகங்கள் மனம் புத்தி சம்ஸ்காரம் என்றும் ஆத்மா ஜோதி சொருபமனவர் என்ற ஆழ்ந்த இரகசியத்தை மிக இலகுவாக இராஜயோகத்தின் மூலம் புரிய வைக்கிறார்.

மேலும் இப்பயிற்சியைச் செய்வதற்கு ஆத்மாவானது பரமாத்வை பல்வேறு உறவுமுறைகளில் வைத்து நினைவின் மூலம் அனுபவம் செய்து மூழ்கி இருக்கும் போது ஒவ்வொரு உறவு முறைக்கும் செய்கின்ற தெய்வீக குணத்தின் சொருபத்தையும் அதன் நிறத்தையும் சக்தியையும் அனுபவம் செய்து தன்னுடைய சரீரத்தில் அதற்கு தொடர்புடைய உறுப்புக்கு உரிய சுரப்பிகள் அனைத்தும் சரியான முறையில் இயங்க செய்வதுடன் சமநிலை சுயமரியாதை ஆகியவற்றை அடை

வதன் மூலம் மனமும் புத்தியும் வீணான எண்ணங்களினது ஈர்ப்பிலிருந்து விடுபட்டு தேவையானதும் ஆக்கபூர்வமானது மான எண்ணங்களைக்கொண்டிருப்பதனால் மன உளர்ச்சி மனம் பாரம் மன இறுக்கம் மனச் சோர்வு குழப்பமான சூழல் முதலியனவற்றிலிருந்து விடுபட்டு சரீர ஆரோக்கியமும் மன ஆரோக்கியமும் சமூக ஆரோக்கியமும் செல்வச் செழிப்பையும் நிகழ்காலத்தில் அனுபவம் செய்ய முடியும். அதனால் ஆன்மாவின் புண்ணிய கணக்கு சம்பாத்தியத்தால் எதிர்கால பல பிறவிகளுக்கும் சுவர்க்க வாழ்வை அனுபவம் செய்யலாம் என்பது ராஜ யோகத்தினதும் அதன் பயிற்சிகளினதும் சிறப்பு ஆகும்.

உடலிலுள்ள ஏழு மண்டலங்களுக்கும் (சக்கரங்களுக்கும்) ஏழு தெய்வீகக் குணங்களும் ஏழு நிறங்களும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கடவுளை ஏழு உறவு முறையிலும் தொடர்பு கொண்டு அவருடைய சக்தியை எடுத்து அந்தந்த மண்டலங்களுக்கு கொடுத்தால் நோய் பிரச்சினைகளெல்லாம் தீர்ந்து ஆரோக்கிய வாழ்வு வாழலாம்.

- 1) ஆத்மா என்ற உணர்விலமர்ந்து புத்தியையும் மனத்தையும் ஒருமுகப் படுத்தி பரமாத்மாவை தந்தை என்ற தானத்தில் நினைத்து அனுபவம் செய்யும் போது அவருடைய சக்திக் கதிர்கள் சிவப்பு நிறத்தில் சரீரத்தின் எலும்புகள் தசைகள் மண்டலத்தை வலிமையுடைய தாக்கும் அதிலுள்ள நோய்களும் தீரும்.
- 2) பரமாத்மாவை தாய் என்ற தானத்தில் அனுபவம் செய்யும் பொழுது அன்பானது பச்சை நிறக் கதிர்களாக சரீரத்தின்

இதயத்தை வந்தடைந்து இதயத்தையும் இரத்தோட்டத் தையும் ஒழுங்கு செய்து அது சம்பந்த மான நோய்களை சுகப்படுத்துகிறது.

- 3) பரமாத்மாவை குழந்தையாக அனுபவம் செய்யும் பொழுது அமைதியானது நீலநிறக் கதிராக சுவாசத் தொகுதியை வந்தடைந்து சீராக தொழிற்பட வைக்கிறது. சுவாசம் சீராக இருப்பதனால் அங்கு அமைதி ஏற்படு கிறது.
- 4) ஆசிரியராக அனுபவம் செய்யும் பொழுது ஞானமானது கருநீல ஒளிக்கதிராக சரீரத்தின் மூளையுடனான நரம்புத் தொகுதியை நன்நிலையில் வைத்து ஞாபக சக்தியை வளர்க்கிறது.
- 5) பரமாத்மாவை சற்கருவாக நினைத்து நினைவில் மூழ்கி யிருக்கும் போது தூய்மையின் சக்தி செம்மஞ்சள் நிறக் கதிராக சரீரத்தை வந்தடைந்து உடலின் இனப்பெருக்கத் தொகுதியை குணப்படுத்தி பாதுகாக்கிறது.
- 6) பரமாத்மாவை அன்பிற்கினியவராக அனுபவம் செய்யும் போது பேரானந்தமாகிய ஊதா நிறக்கதிர்கள் நாள மில்லாச் சுரப்பிகளை சீர்செய்து ஒழுங்குபடுத்தி முக மலர்ச்சியை கொடுக்கிறது.
- 7) நண்பனாக அனுபவம் செய்து மகிழ்ந்திருக்கும் போது சந்தோசமானது மஞ்சள் நிறக் கதிராக வயிற்றில் சமிபாட்டுத் தொகுதியின் சுரப்பிகளை பூரணமாக இயங்கச் செய்து சந்தோசத்தை அனுபவம் செய்ய வைக்கிறது. வயிற்றுக் கோளாறுகள் தீருகிறது.

சாதாரணமாக எல்லோரும் தங்கள் வீட்டிலிருந்தவாறே மேற்கூறியபடி தியானத்திலமர்ந்து கடவுளைத் தொடர்பு கொள்ளும் போது ஆத்மாவை புத்தியினாலும் மனத்தினாலும் பரமாத்மாவாகிய சர்வ சக்திவான் ஞான சூரியனை நினைத்து ராஜயோகத்தின் மூலம் ஆரோக்கிய வாழ்வை அனுபவம் செய்வீர்களாக.

எல்லா யோகங்களுக்கும் ராஜாவாக உள்ளதே இந்த ராஜயோகமாகும். இதுவே ஆன்மீக ஆரோக்கியமும் ஆகும். இதனை நடைமுறையில் பயிற்சி செய்து சுக வாழ்வு வாழ வேண்டுமென எல்லாம் வல்ல இறைவனின் நினைவுடன் இந்த எண்ண பதிவுகளை உங்கள் முன் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

நாகராஜா பொன்னுச்சாமி

லண்டன்

நவராத்திரி விழாவும் அதன் மகிமையும்

ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கினையும்
ஏய உணர்விற்கும் என்னம்மை - தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாள் என்னுள்ளத்தினுள்ளே
இருப்பள்ளிங்கு வாராதிடர்.

பக்தி மார்க்கத்தில் நாம் வருடாவருடம் பலவிதமான விழாக்களையும் பண்டிகைகளையும் கொண்டாடுகிறோம். இவை தொன்று தொட்டு கொண்டாடப்பட்டு வருவதாக எல்லோரும் கூறுவர். இறைவனை அடைவதற்கான வழிகள் நான்கு. அவை சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகும். சரியை, கிரியை பக்தி மார்க்கத்திற்குரியவை. ஞானம் யோகம் ஞான மார்க்கத்திற்குரியவை. பக்தி செய்யும் போது கூட நாம் பகுத்தறிந்து செய்ய வேண்டும். நாம் எல்லோரும் நம் மூதாதையர் செய்தது போல் செய்தோம் என்று கூறுவோம். ஆனால் இக்காலத்துக் குழந்தைகள் ஏன் இவ்வாறு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டால் அவர்கள் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் நம்பத் தகுந்த வகையில் பதில் சொல்ல ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டும். தைப்பொங்கல், சிவராத்திரி, வருடப் பிறப்பு, ஆடிப் பிறப்பு, நவராத்திரி, தீபாவளி போன்ற பண்டிகை விழாக்களும் இன்று பல விரதங்களும் தமிழ் மக்களால் கொண்டாடப்பட்டு வரும் விசேட வைபவங்களாகும்.

இவற்றில் சிவனுக்குரிய சிவராத்திரி, சக்திக்குரியது நவராத்திரி. அதாவது 9 இரவுகள் விழா எடுத்தலாகும். சிவச்சக்தி களின் மகிமையை கொண்டாடும் விழா தான் நவராத்திரி. புரட்டாதி மாதத்து வளர்பிறை பிரதமை

தொடக்கம் நவமி ஈறாக உள்ள 9 நாட்களும் 10 நாள் வெற்றிக்குரிய நாளாக விஜயதசமி என்றும் இவ்விழாவை கொண்டாடி விரதம் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. உலகில் உள்ள மக்களிடையே உள்ள அறியாமை என்ற இருளைப் போக்குவதற்காக சக்தியை வேண்டி வழிபாடு செய்யப் படும் என்பது ஆன்மீக விளக்கமாகும்.

உலக வாழ்க்கைக்கு செல்வம் வேண்டும். அதையும் சரியான வழியில் சம்பாதிக்கவும் பயன்படுத்தவும் தைரியம், உறுதி வேண்டும். நல்ல வழியில் இவற்றை நடாத்த ஞானம் வேண்டும். எனவே இவை மூன்றும் முக்கியமான வாழ்க்கைக்கு தேவையான வையாகும். மகிடாசுரன் என்ற அரசன் தேவர்களுக்கு துன்பம் கொடுக்க, தேவர்கள் சக்தியை நோக்கி வழிபட, சக்தி சிவனை நோக்கி தவம் செய்து 9ம் நாள் அஷ்ட சக்திகள் என்ற ஆயுதங்களைப் பெற்று மகிடாசுரனை வதம் செய்தார் என்றும் 10ம் நாள் விஜயதசமி என்று வெற்றி விழா கொண்டாடப்பட்டது என்றும் புராணக் கதைகள் கூறுகின்றன. ஆண்களின் 5 விகாரங்களும் பெண்களின் 5 விகாரங்களும் தான் 10 தலை இராவணனே அன்றி 10 தலை உடைய மனிதன் இருக்க முடியாது. இந்த இராவணனை (விகாரங்களை அழித்து) வெற்றி வாகை சூடிய நாளே தசரா எனவும் கொண்டாடப்படுகிறது. விஜயதசமி அன்று குழந்தைகளுக்கு ஏடு தொடக்குதல், பயிர்ச்செய்கை, புதுக்கணக்கு பதிதல் போன்ற நற்கருமங்கள் செய்தலும் இதனடிப்படையிலே தான் நடைபெறுகிறது.

இதன் அர்த்தத்தை பார்க்கப் போனால் அசுரர் தேவர் என்று வேறு வேறாக எவருமில்லை. அறியாமை என்ற அஞ்ஞான இருள் சூழ்ந்த இக்கால கட்டத்தில் காமம் கோபம் பற்று பேராசை அகங்காரம் என்ற 5 விகாரங்களும் மற்றும் வேண்டாத தீய குணங்களும் நடத்தையுமுடைய மனிதன் அசுரனாவான். ஆத்மாவின் இயற்கையான குணங்களான

அன்பு அமைதி தூய்மை சந்தோஷம் திருப்தி, பணிவு போன்ற தெய்வீகக் குணங்கள் நிறைந்தவர்கள் தேவர்கள் ஆவர். மனிதன் தான் அசுரனும் ஆகலாம் தேவனும் ஆகலாம். இவை எங்கள் கையிலே தான் உள்ளது. இந்த யுத்தம் எங்களுக்குள்ளேயேதான் நடைபெறுகிறது. எங்களில் இருக்கும் அசுர குணங்களை அழித்து தெய்வீகக் குணங்களை தந்து எங்களை தேவர்கள் ஆக்க வேண்டுமென்று இந்த விரத்ததை கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

நாம் வழிபடும் தேவ தேவியர் வானத்திலிருந்து திடீரென அவதரித்தவர்கள் அல்ல. பூமியில் வாழும் நம்மைப் போன்றவர்கள்தான். சத்திய திரேதாயுகம் சவர்க்கமாகும். பின்பு துவாபர கலியுகம் வருகிறது. இப்போது கலியுகத்தின் இறுதிக் கட்டம் நடக்கிறது. தர்மம் கெட்டு அதர்மம் தலை தூக்கி நிற்கிறது என்பது யாவரும் அறிந்ததே. "தர்மங் கெட்டு அதர்மம் தலை தூக்கி நிற்கும் போது நான் வருவேன்" என்று பரமாத்மா பரம தந்தை கூறியபடி கலியுக முடிவில் கீதை ஞானத்தை தருகிறார். அவரை இனங்கண்டு அறிந்து அவரருளிய ஞானத்தின் மூலம் அவருடன் ஒரு இணைப்பை ஏற்படுத்தி தவவலிமையை பெற்று எல்லாம் அப்பரம் பொருளே அவர் ஒருவரைத் தவிர வேறு யாருமில்லை என திடசங்கற்பம் செய்து தம்மை கடவுளின் சேவைக்கு முழுமையாக அர்ப்பணித்து கடவுளிற்குச் சமனாகி பூசைக்குத் தகுதியானவர்கள் ஆகியவர்களே நாம் வழிபடும் தேவ தேவியர்கள் ஆவார்கள்.

நாங்கள் விரதம் இருந்து கடைப்பிடிக்க எங்களில் உள்ள அசுர குணங்களை சக்திகள் வந்து அழிக்கும் சித்தரிப்பே வாழை வெட்டு ஆகும். விஜயதசமி அடுத்து கௌரி நோன்பு விரதம் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. சக்தி சிவனை அடைவதற்கு 21 நாட்கள் நோன்பிருந்து சிவனை அடைந்தார் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. அவ்வாறு வழிபட்டு 21 பிறவி

களுக்கு சுவர்க்க வாழ்வு பெற்றார்கள். இதுவே உண்மை ஆகும். 21 நாட்கள் கௌரி நோன்பிருந்து கடவுள் காட்டிய வழிப்படி நடந்து அவருக்குச் சமமாகி பூஜிக்கத் தகுதி வாய்ந்த சிவச்சுதிகள் ஆக வேண்டும். வருடா வருடம் இவ்விரதத்தை எல்லோரும் கடைப்பிடிக்கிறோம் என்றல்லாது சிறிது சிறிதாக எங்களுக்குள் இருக்கும் அசுர குணங்களை நீக்கி தெய்வீக குணங்களை எடுப்பதற்கு பகுத்தறிந்து பக்தி செய்து எங்களுக்குள் மாற்றம் கொண்டு வரவேண்டும். தனிமனித மாற்றம் உலக மாற்றமாகும். இவ்வாறு உலகம் மாற்ற மடைந்து பொன்னுலகமாக மாறும். அதுவே சுவர்க்கம் ஆகும். சுவர்க்கமாக மாற வேண்டும். அது எங்கள் கைகளிலே தான் உள்ளது. அதற்கு நாம் எல்லோரும் ஆத்மாக்கள் என்ற உணர்வுடன் வாழ வேண்டும். நான் ஒரு ஆத்மா இந்தச் சரீரம் நானல்ல. இந்தச் சரீரம் ஒரு வாகனம் போன்றது. சரீரம் என்ற ஆடையை மாற்றி மாற்றி அணிந்து கொண்டு இந்த உலகமாகிய நாடக மேடையில் நடிக்கிறேன் என்ற உணர்வு இருக்க வேண்டும். ஆத்மா என்ற உணர்வுடன் எங்கள் தந்தையாகிய பரமாத்மாவுடன் ஒரு தொடர்பை ஏற்படுத்தி அவருடைய நற்குணங்கள், சக்திகள் எல்லாம் பெற்று சுவர்க்கத்தை ஸ்தாபிக்க நாங்கள் பரமாத்மாவுக்கு உதவி யாளராக வேண்டும். இந்தச் சரீரத்தில் இருந்து கொண்டே இந்தச் சரீரத்தை மறந்து ஆத்ம உணர்வுடன் வாழ வேண்டும்.

இந்தச் சரீரம் நமக்குக் கிடைத்தது நாம் இறைவனை வணங்கி முக்திஇன்பம் பெறும் பொருட்டேயாகும் என்பது நாவலர் வாக்கு. முத்தி என்றால் விடுதலை, இன்பம் என்பது சுவர்க்க வாழ்வு. அதாவது ஜீவன் முக்தி ஆகும். நாம் பூஜிக்கத் தகுதி வாய்ந்தவராகி தேவராகி சுவர்க்க வாழ்வு வாழ வேண்டு மென்று உறுதி பூண்டு நவராத்திரி விரதத்தை கடைப்பிடித்து பெருவாழ்வு வாழ்வோமாகா.

வணக்கம்,

ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி

தைப்பொங்கல்

தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும் என்பர். பொங்கலோ பொங்கல் என்பர். தமிழரின் பிரதான கொண்டாட்டங்களில் தைப் பொங்கலும் ஒன்றாகும். வருடா வருடம் தை மாதம் முதலாம் திகதியில் பொங்கல் கொண்டாடப்படுகிறது. நம் மூதாதையர் செய்தபடி நாங்களும் கொண்டாடுகிறோம். நாமும் வழி வழியாகக் கொண்டாடி வருகிறோம். அதாவது சூரியனுக்கு நன்றிக் கடன் செலுத்தும் முகமாகக் கொண்டாடி வருகிறோம். வேளாண்மை செய்வோர் தை மாதம் தமது நெல்லை அறுவடை செய்து முதல் அரிசியை எடுத்து சூரியனுக்குப் பொங்கிப் படைத்து தைப்பொங்கலைக் கொண்டாடுவர். முதல் நாள் போகிப்பண்டிகை அதாவது வீடு, சுற்றாடல் அனைத்தும் சுத்தம் செய்து முதல் அரிசியை எடுத்து சூரியனுக்குப் பொங்கிப் படைத்து அடுத்த நாள் உழவுத் தொழிலுக்கு உதவிய மாடுகளுக்கு நன்றி செலுத்தும் முகமாக மாடுகளை குளிப்பாட்டி அலங்கரித்து பொங்கிப் படைப்பர். இதனை மாட்டுப் பொங்கல் என்பர். ஏன் தை மாதம் முதலாம் திகதி கொண்டாடப்படுகிறது என்றால், தை மாதம் தான் சூரியன் வடக்கே உச்சம் கொடுக்கும் காலம். அதாவது தை மாதம் தொடக்கம் ஆனி மாதம் வரை உத்தராயண மாதம் வரை வயலில் கடுமையாக வேலை செய்து மார்கழி மாதத்தில் அறுவடை செய்து அந்த முதல் அரிசியை எடுத்து சூரியனுக்கு நன்றிக் கடன் செலுத்தும் முகமாக இந்தப் பண்டிகை தை மாதம் முதலாம் திகதி கொண்டாடி மகிழ்கின்றார்கள். சூரியனுக்கு நன்றிக்கடன் செலுத்துகிறோம். அத்துடன் பஞ்ச தத்துவங்களுக்கும் நன்றிக்கடன் செலுத்துகிறோம். மண் பாணை எடுத்து நீர்

ஊற்றி பால் விட்டு பொங்கிச் சரிந்ததும் புதிய நெல் குற்றிய அரிசியை இட்டு பொங்கி பழங்கள், கரும்பு, தாம்பூலம் போன்றவை எல்லாம் படைத்து வழிபடுகிறோம். இவற்றைச் சம்பிரதாயமாகக் கொண்டாடினாலும் எமது இளைய தலைமுறையினர் எதுவாக இருந்தாலும் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்ள முனைவர். இதன் ஆன்மீகக் கருத்தை ஆழமாகச் சிந்தித்துப் பார்ப்போமாயின், வீடு, சுற்றாடல் போன்றவற்றை சுத்தப்படுத்தி பழையனவற்றை எரித்தல் என்றால் எங்களில் உள்ள வீணானவற்றை பழைய பாவங்கள், விகாரங்கள், கடவுள் நினைவால் எரித்து மனத்தைத் தூய்மையாக்குதல். அதுவே போகிப் பண்டிகை குறிக்கும். மனம் என்ற பாணையை அழகுபடுத்தி அன்பு, அமைதி, சந்தோஷ அனுபவங்கள் இருக்கும் போது மகிழ்ச்சி என்ற பால் பொங்க வைத்து ஞான சூரியனான இறைவனுக்குப் படைத்தல் அல்லது அர்ப்பணித்தல் என்பதைக் குறிப்பதாக இருக்கும். இப்பொங்கல் தினத்தில் மக்கள் மனதில் குதூகலம் பொங்க ஒருவரை ஒருவர் சந்தித்து வாழ்த்து தெரிவித்து பொங்கல் பரிமாறி வெகுமதி கொடுத்து மகிழ்விப்பர். சமூகத்தில் ஒரு நல்ல உறவும் ஒத்துழைப்பும் ஏற்படுவதற்கு இப்பண்டிகை உதவுகிறது. இந்தப்பண்டிகை ஆத்மா தனது பழைய பாவங்கள், தீயகுணங்கள், விகாரங்களை கடவுளின் நினைவுடன் எரித்துவிட்டதன் பலனாக கடவுளில் குணங்கள், நற்செயல்கள், சக்திகளைத் தனதாக்கி கடவுளை வேண்டி, வழிபட்டு, கடவுளிடம் அர்ப்பணித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கடமையை உள்ளடக்கியது. இந்த ஆன்மீக இரகசியங்களை நன்கு விளக்கிக் கொண்டு இந்த ஆண்டு பொங்கல் பண்டிகையினை வெறுமனே வெளிப்புறச் சந்தோசம் மட்டுமன்றி அழியாத ஆத்மீக சந்தோஷத்தையும் வளர்க்க வேண்டும்.

ஓம் சாந்தி

தீபாவளி

தமிழர்களின் கொண்டாட்டங்களில் தீபாவளிப் பண்டிகையும் ஒன்றாகும். அனைவரும் அன்பாக குதூகலமாக கொண்டாடி மகிழும் பண்டிகையாகும். இது விசேடமாக இந்துக்களால் கொண்டாடப்படும். பண்டிகை நாள் வரும் போது சிறுவர் முதல் முதியோர் வரை எல்லோரும் குதூகலமாக கூட்டம் கூட்டமாக கடைகளில் பொருட்கள் வாங்குவது, பட்டாசுகள் கொளுத்தி மகிழ்வது வழக்கமாகி விட்டது. எண்ணை தேய்த்து முழுகி புத்தாடை அணிந்து கடவுள் வழிபாடு செய்து உற்றார் உறவினர்களுடன் விருந்துண்டு மகிழ்ந்திருப்பார்கள்.

தீபாவளி பண்டிகை பற்றி பல புராணக் கதைக் கூறப்படுகின்றன. நரகாசுரன் என்னும் அசுரனை சக்தி சம்ஹாரம் செய்தாரென்றும் அவன் இறக்கும் போது “நான் இறந்த இத்தினத்தில் மக்கள் எல்லோரும் எண்ணெய் தேய்த்து முழுகி புத்தாடை அணிந்து கடவுளை வழிபட்டு மகிழ்ச்சியாக இருக்கு வேண்டும்.” என்று வரம் கேட்டான் என்றும் புராணக் கதைகள் கூறுகின்றன. 14 வருடங்கள் இராமர் வனவாசம் செய்து நாட்டுக்கு திரும்பி வந்து பட்டாபிசேகம் நடைபெற்ற நாள் என்றும் கூறுவர். தீபாவளி என்றால் வரிசை யாக தீபமேற்றி இலட்சுமியை வழிபடுதல் என்றும் கூறப்படுகிறது. பண்டிகையின் முக்கிய அம்சம் என்னவென்று பார்க்கும் போது முக்கியமாக தீப அலங்காரமும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மி பூசையுமாகும். உலக நாடக மேடையில் ஆத்மாக்கள் சரீரத் தோடு கூடிய ஜீவாத்மாக்களாக தங்கள் பாகத்தை நடிக்கும் போது

கடவுளின் நினைவின் மூலம் அவருடைய நற்குணங்கள் சக்திகள் எல்லாம் பெற்று, கடவுளின் சம்பந்தத்தில் திளைத்து ஆன்மாக்கள் ஒளிவிடும் நட்சத்திரங்களாக விளங்குகின்றனர் என்பதையும் குறிக்கிறது.

மனித வாழ்வின் ஆரம்ப காலம் அதிஅற்புதம் நிறைந்தது. மகிழ்ச்சியைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை. கவலைக்கு இடமில்லை. காலச் சக்கரத்தின் ஆயுள் 5000 வருடங்கள். அதில் 2500 வருடங்கள் அதாவது அரைவாசிக் காலத்திற்கு மேலாக மகிழ்ச்சி நிறைந்த காலத்தின் ஞாபகார்த்தமாகத்தான் தீபாவளி இப்போது கொண்டாடப்படுகிறது. மனிதன் தன் வாழ்க்கைப் பயணத்தை தெய்வீகக் குணங்களும் சக்திகளும் பேறுகளும் நிறைந்ததாக தேவனாக சத்திய யுகமெனும் சுவர்க் கத்தில் தொடங்குகிறான். நாளடைவில் தொடர்ந்தும் பிறவி களெடுத்து வரும்போது சாதாரண நிலை அடைந்து விடுகிறான். கலியுக முடிவில் "தர்மங்கெட்டு அதர்மம் தலை தூக்கும் போது நான் வருவேன்" என்று கீதையில் கூறப்படிக் கடவுள் வந்து பிரம்மா மூலம் ஆத்மாக்களைத் தத்தெடுத்து ஞானம் கொடுத்து அதன் மூலம் யோகம் செய்து பாவங்கள் அழிந்து கடவுளின் நற்குணங்கள் சக்திகளை எடுத்து தேவ நிலைக்கு உயர்ந்து மகுடமணிந்த நாளே தீபாவளி ஆகும். அதாவது சத்தியயுக தொடக்கத்தில் எல்லாம் நிறைந்தவர் களாக ஒளிவீசிக் கொண்டிருப்பார். அதன் ஞாபகார்த்தமே தீபாவளிப் பண்டிகை ஆகும். கலியுக முடிவில் கடவுளைச் சந்திக்கும் காலம் சங்கம யுகம். அப்போது அவர் கொடுக்கும் ஞானத்தின் மூலம் கடவுளிடம் இணைப்பை ஏற்படுத்தி ராஜ யோகம் செய்து அவரது நற்குணங்கள் சக்திகள் எல்லாம் பெற்று ஒளிவீசும் நட்சத்திரங்களே சத்திய யுகத்தில்

சக்கரவர்த்தி சக்கரவர்த்தினி ஆகினார்கள். சத்தியயுக ஆரம்ப நாள் தான் லஷ்மி நாராயணன் மற்றும் தேவர்களின் அரசாட்சி ஆரம்பமாகிறது. ஆத்மாவும் சரீரமும் தூய்மையாக இருக்கிறது. எனவே சதோபிரதான ஆத்மாக்கள் நட்சத்திரங்களாக ஒளிவீசிக் கொண்டிருப்பார். ஒளிவீசும் அந்த ஆத்மாக்கள் வரிசையாக தீபம் ஏற்றப்பட்டிருப்பது போல காணப்படும். இந்த தீபம் 21 பிறவிகளுக்கு நீடித்திருக்கும். ஆத்மாக்கள் தொடர்ந்தும் பிறவிகள் எடுத்து வரும் போது தீபம் மங்கி மங்கி வந்து அணையும் நிலையிலிருக்கும் போது கடவுள் வந்து மீண்டும் ஆத்மா தீபத்தை ஏற்றுகிறார். அப்போது அஞ்ஞான இருள் அகற்றப்படுகிறது. மீண்டும் சுவர்க்கம் ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது.

ஓம் சாந்தி

ஐயப்பன் வழிபாடு

கடவுளை அடையும் வழிகள் நான்கு ஆகும். அவை சைவ நாற்பதங்கள் என்றும் சைவ சித்தாந்தம் கூறுகின்றது. சரியையும், கிரியையும் பக்தி மார்க்கமென்றும் யோகமும், ஞானமும் ஞான மார்க்கத்திற்குரியவை. பக்தி மார்க்கத்தில் பூசைகள், திருவிழாக்கள் போன்றனவும் ஞான மார்க்கத்தில் ஆத்மா, பரமாத்மா, கர்மவினைகள், உலகச் சக்கர மூவுலகம், முக்குணங்கள் பற்றிய ஞானத்தை அறிந்து கடவுளை இனங்கண்டு அவருடன் ஒரு இணைப்பை ஏற்படுத்தி அவரை நினைவு செய்ய வேண்டும். அவர் மூலம் எமது பாவங்கள் தீரும். தீயகுணங்கள், விகாரங்கள் நீங்கும். கடவுளின் தொடர்பால் அவரின் நற்குணங்கள், சக்திகளை நாம் எடுத்து எமக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பயன்படும் வகையில் வாழலாம். இதன்

மூலம் முக்தி, ஜீவன், முக்தி பெறுவது ஆன்மாக்களின் இலக்காகும். பக்தியின் மூலம் வேண்டியவற்றைப் பெற்று இப் பிறவியில் தற்காலிக சந்தோசத்தைப் பெற்று வாழலாம்.

இவ்வகையான வழிபாட்டில் ஐயப்பன் வழிபாடும் ஒன்றாகும். ஐயப்பன் என்பது அரசனும் அரியும் சேரந்த உருவம் என்று கூறப்படுகிறது. இதற்குப் பல புராணக் கதைகள் உள்ளன. அவரது தோற்றமும் “தபஸ்யா” செய்யும் உருவமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. சபரிமலையில் 18 படிகளைக் கொண்ட உயரமான இடத்தில் இவ்வாலயம் உள்ளது. 40 நாட்கள் விரதமிருந்து சபரி மலைக்கு ஐயப்பனை வணங்கி அருள்பெற பக்தர்கள் செல்வார்கள்.

விரத காலத்தில் கறுப்பு உடுப்பு, மாலைகள் அணிவர். ஆசாரமான உணவுண்டு. ஓரளவு பயபக்தியாக நல்ல குணங்களுடன் விரதத்தை அனுட்டித்து வழிபடுவர். கோயில்களில் ஐயப்பன் உருவச் சிலைகளை வைத்து 18 படிகள் அமைத்து அவற்றில் ஒளிவிளக்கேற்றி பூசை வழிபாடு செய்து வழிபடுவது வழக்கம். பக்தி செய்யும் போது அதன் அர்த்தத்தைப் புரிந்து வழிபாடு செய்தால் பயனுள்ளதாக அமையும். கறுப்பு உடுப்பு கறுப்பு மாலை என்பன அறியாமை இருள் சூழ்ந்த கலியுகத்தைக் குறிக்கும். இக்கலியுக கஷ்டத்திலிருந்து எம்மை விடுவிக்க வேண்டும் என்பது அதன் அர்த்தமாகும். விரதமிருப்பதன் காரணம் எங்களில் உள்ள காமம், கோபம், பேராசை, பற்று, அகங்காரம் என்னும் 5 விகாரங்களையும் எம்மிலிருந்து நீக்கி பின் கடவுளின் குணங்களான அமைதி, அன்பு, சக்தி, பணிவு, இனிமை, பொறுமை போன்ற நற்குணங்கள் புலனடக்கம், ஒத்துழைப்பு, பகுத்தறிதல், தீர்மானித்தல்

போன்ற சக்திகளையும் கடவுளிடமிருந்து எடுத்து நாங்கள் நல்லவர்களாக மாறி கடவுளை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியவராக வேண்டும் என்தாகும்.

18 படிகள் ஏறுவதன் அர்த்தம் எத்தனையோ மைல் தூரத்திற்கு நடந்து சென்று முதல் ஆறு படிகளிலும் ஏறும்போது சரீர உணர்வை நீக்க வேண்டும். அடுத்த ஆறு படிகள் ஏறும் போது ஐந்து விகாரங்களிலிருந்து விடுபட வேண்டும். என்றும், அடுத்த ஆறுபடி ஏறும் போதும் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய தூல ஐம்புலன்களையும் மனம், புத்தி சம்ஸ்காரமாகிய சூக்கும புலன்களையும் எங்கள் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்போமென்றும் நாம் தீயவற்றை விலத்தி, நல்லவற்றை எடுத்து நற்பயனைப் பெற வேண்டும் என்ற நினைவுடன் மேலே சென்று மகரஜோதியைக் காண்பது ஆகும். மகரஜோதியைக் காண்பது என்பது ஒளிவடிவான கடவுளைக் காண்பதாகும். நாம் எல்லோரும் இதன் உட்கருத்தை அறிந்து, உணர்ந்து, அனுபவம் செய்து இவ் விரதத்தை அனுட்டித்து அதன் பலனைப் பெறுவோமாக.

ஓம் சாந்தி

ஆக்கியவர்,

திருமதி.பராசக்திசந்திரசேகரி

கிளைப்பாறிய ஆசிரிய ஆலோசகர்

Kajananth, Inuvil.